

MAR A RENGİ DEFTER

Alaeddin Küçükkürtül

Hazırlayanlar

**Bünyamin K.
Mehmet Raşit Küçükkürtül**

KAHRAMANMARAŞ
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
KÜLTÜR
YAYINLARI

SİR

KAHRAMANMARAŞ
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

KÜLTÜR
YAYINLARI

SİR

İmtiyaz Sahibi

Büyükşehir Belediyesi Adına
Hayrettin Güngör

Genel Yayın Yönetmeni

Duran Doğan

Kahramanmaraş

Büyükşehir Belediyesi

Kültür Yayınları Serisi: 132

Baskı Tarihi

Haziran 2022

ISBN 978-605-73882-9-2

Editör

Ömer Yalçınova

Teknik Hazırlık

Şeyda Nur Uğur

Son Okuma

Mehmet Raşit Küçükkürtül

Mizanpaj

Ali Şenocak

Kapak Tasarım

Ali Şenocak

Kapak Görseli

Bünyamin K.

Baskı

Semih Ofset Matbaacılık

Sek Yayıncılık Sağ. İnş. San. Tic.

Ltd. Şti. Büyük San. 1. Cadde

No:74/1-2-3-4

İskitler / Ankara

Matbaa Sertifika No: 40581

İletişim Adresi

Kültür Spor ve Turizm

Daire Başkanlığı

Kayabaşı Mah. Vakıf Tarla Cad.

Köker Konağı No: 6

Dulkadiroğlu / Kahramanmaraş

Telefon: 0 (344) 225 24 15-16

NAR RENGİ DEFTER

Alaeddin Küçükkürtül

YAYINA HAZIRLAYAN

Bünyamin K.
Mehmet Raşit Küçükkürtül

Saklı Şiir Hazineslerimiz

“Kahramanmaraş'ta üç kapının dördünden ya şair ya da yazar çıkar,” dediğimizde abarttığımızı düşünenler oluyor. Oysa Türk edebiyatında “Maraş ekolü”nün tarihine kısa bir göz atıldığında bile onun ne kadar geriye götürülebileceği anlaşılır. 16. yüzyılda yaşamış ve meşhur hattatlardan Hayrettin Maraşî'nin torunu olan Halili Maraşî'nin şiirleri günümüzde de biliniyor ve okunuyor. Sonrasında yani 18. yüzyılda ise Sümbülzade Vehbi'yi görüyoruz. Cumhuriyet dönemine geldiğimizde ise, üstat Necip Fazıl Kısakürek'le karşılaşıyoruz.

Maraş ekolünü oluşturan edebiyatçıların tarihiyle Türk edebiyatı bu yüzden paralel ilerlemiştir diyebiliriz. Cahit Zarifoğlu, Erdem Bayazıt, Abdurrahim Karakoç, Rasim Özdenören, Bahaettin Karakoç, Alaeddin Özdenören ve daha ismini sayamayacağımız kadar Maraşlı edebiyatçı, Türk edebiyatının hep atan nabzına yakın durmuşlar ve çoğu kez de bu nabzı güçlendirmişlerdir.

Maraşlı şairler, şiirin her türünde söz almayı başarmışlardır. Maraşlı divan şairlerinden söz ettik. Bir de tabii bütün edebiyat tarihçilerinin Maraş coğrafyasının şairi olduğu noktasında ittifak ettiği Karacaoğlan'ımız var. Daha da önemlisi Kahramanmaraş'ta günümüzde de devam eden bir Karacaoğlan geleneği vardır. Derdiçok, Ahmet Çıtak, Âşık Yener, Hayati Vasfi Taşyürek, Hilmi Şahballı ve Âşık Mahzuni Şerif bu gelenek içinde ilk akla gelen isimlerdir. Maraş'ın bir de bilinmeyen, henüz eser düzeyinde kendini göstermemiş, belki bunlarla aynı kalitede ürünler vermiş, şairleri de vardır.

Alaeddin Küçükkürtül bu saklı isimlerden biri. Şiirleri ilk defa *Nar Rengi Defter*'de bir araya geliyor. Şiirlerini kendi el yazısıyla tuttuğu defterlerde muhafaza etmiş. Bazı geceler o, bestelediği şiirlerini türkü formatında okurmuş. Maraş'ın bağ evlerinde bu türkülere uzak evlerden alkış sesleri de gelirmiş. Alaeddin Küçükkürtül bu şekilde akraba ve çevresinde tanınan, bilinen ve sevilen bir isim olmuş. Babası kendisi henüz on üç yaşındayken vefat ettiği için, çocuk yaşlarda evlerinin geçim derdiyle boğuşmaya başlamış. Fakat bu noktada dikkatimizi çeken husus, onun şiir yazmayı bırakmayışdır. Oysa ilkokul mezunudur. Alaeddin Küçükkürtül demek ki okuldan aldığı bilgilerle yetinmeyip, kendini geliştirmiş, işi gereği bulunduğu farklı şehirlerde kültürünü iletmiş.

Nar Rengi Defter'de Alaeddin Küçükkürtül'ün toplam dört defter dolusu şiirlerinden seçmeler bulacaksınız. Biz yayına hazırlarken çok şaşırarak okuduk bu şiirleri. Çünkü hepsi de dolu dolu ve etkileyiciydi. Karacaoğlan geleneği içinde kendi özgün sesini yakalamıştı Alaeddin Küçükkürtül. Bu şiirleri Alaeddin Küçükkürtül'ün çocukları ve torunlarından başka hiç kimse de bilmiyor. Böyle bir şiir hazinesini ortaya çıkardığımız için, Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi olarak memnuniyetimizi dile getirmek istiyorum.

Kahramanmaraş'ta Alaeddin Küçükkürtül'ün şiirleri gibi daha günyüzüne çıkarılmayı bekleyen çok şiirin olduğunu fark edip heyecanlanıyoruz. *Nar Rengi Defter* bu yöndeki çalışmalarımızın devam edeceğini gösteren güzel bir örnek ve sağlam bir durak. Hemşehrim Alaeddin Küçükkürtül'ü rahmetle anıyor, *Nar Rengi Defter*'in her geçen gün büyüyen Maraş ekolüne hayırlar getirmesini, yeni şairlerin çıkmasına vesile olmasını canı gönülden diliyorum.

HAYRETTİN GÜNGÖR
Büyükşehir Belediye Başkanı

ALAEDDİN KÜÇÜKKÜRTÜL (1929-1991)

1929'da Maraş'ta doğdu. Mahallenin muhtarı da olan dedesi Sakallı Memmet (1862-?) ve büyük dedesi Ali de bu mahallenin efradındandı. Maraş'ın ve Antep'in Fransızlara karşı savunulmasında çete olarak çarpışan babası Ali (1894-1943) Acemli Camii'nin bulunduğu sokakta berberdi. Annesi Kurtuluş Mahallesi'nden Yusuf oğlu Hüseyin'in (1860-1910) kızı Ayşe'dir. Alaeddin Küçükkürtül askerden sonra 1953'te Kerziban hanımla evlenir ve sırasıyla Ali, Hatice, Şerife, Hüseyin, Ayşegül ve Bünyamin isimli çocukları dünyaya gelir.

İlkokul mezunu olan Alaeddin Kürtül, askerliği sırasında daktilografi eğitimi de alır. Bu eğitiminden ötürü memuriyet teklifleri yapılsa da, emir altına girmeyi arzu etmediği gerekçesiyle kabul etmez. Babasının 1943'te, genç yaşta ölümüyle beraber evin geçimi ve idaresi çocuk yaştaki şairin omuzlarına kalır. On üç yaşında dokuma tezgâhlarında çalışmaya başlar. Askerden sonra çalışmak için gurbete çıkar. Türkiye'nin birçok yerini gezen ozan, sırasıyla dokumacılık, çerçilik, çorap üretimi, el dokuma halı üretimi, briket vb üretimi gibi muhtelif bireysel girişimler yapmıştır.

Kayıtlı ilk şiirini 17 yaşında yazdığı görülmektedir. Hayatının sonuna kadar şiirle iştigal etmiş ve bazı şiirlerini türkü usulüyle besteleyip söylemiştir. Ozanın eserleri, kendisinin tertip ettiği defterlerle bugüne ulaşmıştır. Ömrünün son beş yılına ait şiirleri ihtiva eden bir defter ise kayıptır. Bu döneme ait şiirlerden sadece bir tanesine ulaşılabildi. Yazıldığı tarih kesin olarak tespit edilemeyen şiir, bu kitabın sonunda yer almaktadır. Şiirlerinden başka terekesinde, günlük ve hatıra parçalarını ihtiva eden defterler ve mektuplar bulunmaktadır.

Ozanın şifahî gelenek içerisinde yetiştiği anlaşılmaktadır. Genç yaşta zatürreden ölen ağabeyi Durdu'nun kayıp bir şiir defteri vardır. Koroğlu anlatıcısı Hamza Çavuş ise şairin kardeşidir. Ozanın insan ilişkilerine çok değer verdiği, içinde bulunduğu sosyal duruma dikkat kesildiği, yoksulluk ve gurbet meselelerinin iç dünyasını şekillendirdiği şiirlerinden anlaşılmaktadır. Hatıralara düşkün, gururlu, cana yakın, hoş sohbet, anlayışlı biri olduğu ozanı tanıyanlarca ifade edilirken âkil, uzlaştırıcı, gönül alıcı, danışılan rolünden ötürü akraba ve komşuları arasında kendisine "Alaiddin Hoca" diye hitap edildiği bilinmektedir.

NAR RENGİ DEFTER'İN KISA HİKAYESİ

Babamın şiirlerinden elimizde olanların sayısı 300 civarındadır. Son kayıp defterde ne kadar şiir vardı, neler vardı hatırlayamıyorum. Bu 300 şiirden uzun okumalar sonucunda 100 civarında şiir seçtim. Şiirleri azaltmamın birkaç sebebi vardı. Birbirine yakın tarihlerde yazılmış şiirlerin duygu ve konu benzerlikleri olması bu seçme gereksinimlerinden birisidir. İkincisi ise 300 şiiri bir kitaba sığdırmanın belli başlı sorunlar teşkil etmesidir. Okuyucuya okuma tadı vermesi bakımından da sayıyı azaltmayı önemsedim.

Şiirlerde yerel söyleyişlere genel olarak müdahale etmedim. Ancak ölçünlü dile yaklaşmanın şiirin akışı ve anlamı için zaruret olduğu yerlerde imlâ düzeltmelerine gittim.

Babam bu şiirlerin birçoğunu türkü formatında söylerdi. Bazıları kendi sesinden kaydedilmişti. İleriki zamanlarda bu kayıtları orijinal haliyle çoğaltma imkanı olur umarım.

Şiirlerin derlenip toparlanması, muhafaza edilmesi ve bilgisayar ortamına aktarılması noktasında gösterdiği fedakârlıklardan dolayı yeğenim Mehmet Raşit'e de teşekkür ederim. Kendisi dedesinin şiirlerine dair güzel bir yazı da yazdı. İlerleyen sayfalarda okuyacaksınız.

Şiirleri derleyip düzenledikten sonra şair, eleştirmen ve editör arkadaşım Ömer Yalçınova'ya kitaplaştırma mevzuunu açtım. Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi tarafından kültür hizmetleri dahilinde Maraşlı ozanların kitaplarının basıldığından bahsetti. *Nar Rengi Defter* dosyasındaki şiirlerin de bu seride yer alması mümkün olabilir düşüncesiyle dosyayı Kültür, Spor ve Turizm Dairesi Başkanı Duran Doğan Bey'e ve yayın kuruluna sundu. Olumlu gelişmelerin akabinde otuz yıldır defterlerde bekleyen şiirler okuyucuyla buluşma aşamasına gelmiş oldu.

Bu kitapta yer alan şiirler öyle sanıyorum ki halk edebiyatımızda ve okuyucu nezdinde dikkate değer bir yer bulacaktır. Yayınlanmasında emeği geçen Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi'ne ve emeklerini esirgemeyenlere Alaeddin Hoca yakınları adına teşekkür ederim.

ALAEDDİN KÜÇÜKKÜRTÜL'ÜN HAYATINA DAİR*

Ozanın anlatışıyla, babası 1943 yılında birkaç yoldaşıyla Göksun Ovasına buğday başaklamaya giderler. Yönetim buğdaylara el koymaktadır. Ancak kaçak alışveriş mümkündür. Ne ki kimsede buğday yoktur. O günlerde ne un ne de buğday bulmak mümkündür. İnsanların bulabilirlerse kepek yiyebildikleri kıtlık günleridir. Üç yoldaş bir katırla gittikleri bu yerde tarlalardan tane tane buğday toplarlar. Ancak birer ikişer torba buğday başaklayabilirler. Geri dönüş yolunu dağlardan bayırlardan geceleyin sürerler. Buğdayları jandarmaya kaptırmamanın tek yolu budur. Ne ki meşakkatli yolun sonunda, şehir girişinde jandarma önlerini keser ve buğdaylara el koyar. İki avuç da olsa verin diye valvarsalar da ellerinde bir tek buğday tanesi kalmaz.

Eve girdiğinde bütün umudu ve tâkati bitmiş olan baba kuşağını güç bela çözüp yatağa dar düşer ve iki gün sonra hiç doğrulamadığı o yatakta can verir. Günlüğünde, “On üç yaşma girmiştim. Babam öldükten sonra bir santim bile uzamadı boyum,” der. Evin en büyük erkeğidir ve bütün yük omuzlarındadır. Zor şartlar altında düşük ücretlerle kumaş dokuma atölyelerinde çalışır. İyi kazanabilmek için gün doğumundan gün batımına dek çalışır. “Haftada 7-8 top kumaş dokurdum. Daha erişkin işçiler bile ancak 5 top dokurdu.”

19 yaşındaki ağabeyi babasından birkaç yıl önce vefat etmiştir. O zor günlerde küçük erkek kardeşi de vefat eder. Ağabeyinin vefatı da en az babasınınki kadar yürek yakıcıdır. O zamanlar boy abdesti almak için evdeki sıcak suyu kullanmaktan hicap eden gençler camilerin abdesthanelerinde abdest alırdı. Kışın en soğuk günlerinde ağabeyi Kulağı Kutlu Camii'nin abdest odalarında boy abdestini alıp babasının berber dükkânını açmaya gider ve gün boyu soğuğa maruz kalır. Akabinde hastalanır, soğuk algınlığı zatürreye dönüşür ve vefat eder. Babasının hayıflanmalarını ve bu husustaki öğütlerini defalarca duyarsa da ileriki yıllarda o da aynı şekilde temizlenip arınma yolunda gidecektir.

Askerliği geldiğinde eve aş getirebilecek kardeşi Hamza da dokuma tezgâhlarında çalışmaya başlar fakat haftada bir, iki top ancak talep olmaktadır. Evinin iâşe kaygısıyla askere gider. 24 ay askerlik yapar. Askeriyede on parmak daktilo eğitimi alır. Yazıcı olarak görev yapar. Kore Harbi'nin sürdüğü yıllardır. Kore'ye ilk gidecek kafilededir. Hazırlıklar yapılır. Uçaklara binerler fakat bir süre sonra uçuş iptal olur. Sonraki günlerde bazı arkadaşları gönderilse de kendisine o yol gözükmez.

*Şair Alaeddin Küçükkürtül'ün hayatına dair bu yazıda yer alan bilgileri oğulları Ali Küçükkürtül, Hüseyin Küçükkürtül ve Bünyamin K.'dan sözlü olarak aldım, yazıya geçirdim.

Askerliğini bitirdikten sonra çocukluğundan tanıyıp bildiği Kerziban Hanım ile evlenir. İlk çocuğu Ali dünyaya gelir. O yıllarda da gurbetlik hayatı sürmektedir. Eşi evde saya işi ile uğraşırken kendisi de muhtelif zamanlarda uzun süreli gurbetlerde çalışır. 1970 yılında Maraş'a Kulağı Kutlu Camii'nin sokağındaki babadan kalma evine tekrar yerleşir. Bir yıl sonra Akçakoyunlu, Körpınar mevkiinde daha genişçe bir eve taşınır. Burada, Bünyan'da öğrenip işlettiği halı dokumacılığını Maraş'ta sürdürmek için birkaç tane dokuma tezgâhı kurup dokumaya hazırlar. Eşi, çocukları ve dokumayı öğrenen bazı yakınları ile bir süre dokuma halı ürettiyse de umduğu satışları yapamayınca işten el çeker ve sadece talep oldukça ev horantasıyla dokuma yapar. Kısıkkaya mevkiinde 1981 yılına dek sürdüreceği briket ve muhtelif inşaat malzemeleri üretimi yapılan bir atölye açar. Sıkıyönetim zamanında işyeri istimlak edilir ve zaten toplayamadığı alacaklarının da maddi tesiriyle yeni bir işyeri kuramaz.

Yetmişli yıllardan ömrünün sonuna kadar gençliğinde, çocukluğunda olduğu gibi her yaz mevsimini bağcılık mahiyetinde bağ evlerinde geçirirler. Senenin 4 ila 6 ayını burada yaşarlar. Akrabalarının da aynı muhitte "bağ"larının olduğu Gövkaya, Üngüt Üstü civarındaki bağlarında ev ihtiyacı için üzüm, zeytin, badem, Antep fıstığı yetiştiriciliği yaparlar. Her yıl herkesten erken yerleşip herkesten geç terk ettiği bağ hayatı onun şiiirini de önemli boyutta etkilemiştir. Yazıp bestelediği ezgileri bu tenha göğün altında uzak komşuların da duyacağı kıvamda söyler ve her türkünün bitiminde yıldızların altındaki bu bağ evlerinden tezahüratlar, alkışlar yankılanır. Havalara ısınınca yükünü yükleyip göçtüğü ve Ekim ayına kadar eyleştikleri bağa en son 1990 yılında göçerler ve o güz süregelen kalp damar rahatsızlığı nükseder. Bütün kış hastalığı artış gösterir. 1991 yılının baharında, Ramazan ayının arifesinde, Maraş Ulu Camii'nde namaz esnasında vefat eder. Şeyh Adil Mezarlığı'na defnedilir.

Ömer Yalçınova
2022 - Kahramanmaraş

karacaoğlan'dan yunus'a, gurbetten silaya

-alaeddin küçükkürtül'ün şiir dünyası-

dedemden intikal eden iki katlı evin alt katı bazen ardiye gibi bazen ikamet için kullanılırdı. acil eve ihtiyacı olan bir akraba, bir tamdık çıkarsa muvakkat bir eve dönüşür, sonra tekrar ardiye vazifesine devam ederdi. ilkokul çağımda, bahçeye açılan bu zemin kattaki ardiyede gördüğüm bir sandık beni çekmişti. sandıkta kırmızı, mavi ve beyaz renkte üç dosya vardı. bunlar dedem tarafından numaralandırılmış, dikilmiş, defter edilmiş mektuplardan müteşekkil dosyalardı. benim dilimde onlar dosya, mektup gibi kelimelerle karşılanırken dedem, kâğıt cinsinden geride bıraktığı her şeye “hatıra” diyordu. kırmızı mektup dosyasının başına “üçüncü defter - hatıra (gelen ve giden mektuplar) - ‘16-3-1951’den 21-9-1951’e kadar giden ve gelen mektuplarım, 95 sahifeliktir’ 31-10-1954 - adres - imza - alaeddin kürtül” ifadeleri geçirilmişti. kimi fotoğrafların arkasında, kimi mektupların sonunda gönderilen fotoğraf için “hatıra olarak cansız hayal” deniyordu. bu hatıraların ne kadar kıymetli olduğu bilgisini, şairin şahsiyetinin öne çıkan taraflarını da gösteren bir mektupta buluyoruz. 8 aralık 1950 tarihli mektubunda arkadaşı mustafa’ya “*Sana bu satırlarımı ne kadar kızarak yazdığımı anlatamam, sebebi de 3-12-1950 tarihinde yazdığım mektupta hikâyeni yanıda bıraktığındır. O kadar merakta kaldım ki hürsümdan mektubunu yırtacaktım. Fakat düşündüğümde mektubun büyük bir hatıra olduğu, geçen günlerde bu maceraları hatırlatacağı aklıma geldi artık vazgeçip sana bu satırlarımla darılmaya karar verdim. Satırlarıma bu az yazılarımla karar veriyorum, ahlâkımı bildiğin hâlde beni merakta bıraktığın için çok gücendim, bundan sonraki yazdığın mektuplarında böyle hata yapmamamı rica ederim.*” demektedir. kuvvetli dostluk bağı, dostlarla sohbet ve bunlardan doğan hatıralar... şairin insanî bağı hayatın merkezine koyduğu, “gönlüne göre” muhatap arayışının bitmediği ve nihayet bu hatıraların da kâğıtlara taşmasının aynı endişelerle geçmişe ve geleceğe uzanmak olduğu rahatlıkla söylenebilir. işte bu hatıraların belki de en kıymetli parçaları, dedem tarafından “hatıra defteri” olarak isimlendirilen küçük boy deftere tutulmuş kayıtlardır. defterlerde en başta gelen unsur, şairin şiirleridir. hacim itibarıyla da büyük yekûnu bunlar oluşturmaktadır. ilk denemelerinin yirmi yaş öncesine tekabül ettiği anlaşılan, kırk yılı aşkın bir zamana yayılmış bir şiir serüveninin kayıtlarını defterlerden takip etmek mümkündür. şairin zihninde hatıra yazmakla şiir yazmak ayrılmış görünse de şiirlerin arasına giren günlük-hatıra parçalarından başka şiirlerin başına veya sonuna düşülen tarih (bazen saat ilâveli), yer, adres, ithaf, epigraflarla şiirler de hatıralaşmaktadır.

defterlerde şiiirlerden başka, kimi zaman günlük kıvamına bürünen bazen haftalık periyotlarla bazen de önemli sayılan bir hadise vuku bulunca yazılmış hatıralar vardır. hatıraların hacim itibariyle çoğunluğu teşkil ettiği defterler olduğu gibi şiiirlerin ekseriyet olduğu defterler de vardır. 1950'lilerde, 1960'larda hatıra ve mektup metinleri ağırlıktayken 60'ların ikinci yarısından itibaren hemen hemen hep şiiir öne çıkar. bu hatıra terekesinin iki talihsizliği vardır denebilir. başta şaire birçok vilayet, kaza gezdiren gurbetliğin ve maddî imkânlardaki darlığın getirdiği mahrumiyet vardır. şairde arşivleme, saklama, düzenli ve disiplinli kaydetme istidadı bulunur ancak maalesef bu mahrumiyet yüzünden gelişmemiştir. köy romancılarını hatırlatacak, şevket bulut'un hikâyelerinin yanına konabilecek seviyede bir "define arama" hatırası metni, bize şairin eli rahat olsaydı daha zengin bir yazı serüveniyle karşılaşacaktık diye düşündürmektedir. diğer talihsizlik ise şairin hatıra metinlerinin bir kısmını yok etmesidir. birkaç defterde bazı sayfaların seçilerek, bölüm bölüm yırtıldığı görülmektedir. kesine yakın bir ihtimalle şairin bunları kendisinin yırttığı, yırtılan bu kısımların da bazı akrabalarıyla yaşadığı sıkıntılara ait olduğunu hem siyak sibaktan anlıyor, hem de tamamen yok edilemediği için yırtılan sayfaların defterde kalmış kısımlarındaki kelimelerden çıkarıyorum. anlaşılan o ki bu sayfalar, üzerinden uzun yıllar geçip o acı hatıraların hüznü bir tebessümle karşılanacağı daha serin zamanlara ulaşmadan şairi tarafından yok edilmiştir. nihayet, defterler daha doğrusu "hatıralar" faslı hakkında şunu diyebilirim: şairin mektupları ve hatıraları, müellifince hatırat yazmak üzere saklanmış bir malzeme kabul edilerek bir romancı edâsiyle ele alınabilirse ortaya bir kitap çıkacak evsaf ve miktardadır. kendisine gelen ve kendisinin gönderdiği mektuplar 250 adettir. hatıra düşkünlüğü sebebiyle gönderdiği mektubun kopyasını saklamaya çalışan, buna imkân bulamazsa mektup sayfasının bir yüzünü boş bırakıp muhatabından cevabî mektubu bu boş kısma yazmasını isteyerek gönderdiği mektubun tekrar eline geçmesini sağlamaya çalışan şairin geriye "asker mektubu" edebiyatına mütevazı bir deste bıraktığını söyleyebiliriz. 1950'lerin maraş'ına dair yapılacak başka araştırmalarla bu malzeme kıymetli bir şehir kitabına dönüşebilir. böyle bir kitaptan 1953'te aydınlıların (konargöçerlerin) maraş'a gelmesiyle yoğurdun 80 kuruştan 40 kuruşa düştüğünü, yıldız sineması'nda 1954'ün ekim'inde "bağdat sihribazı sâkî" filminin gösterildiğini ve maraş'ın unutulmuş eski şehir hayatına dair ayrıntıları öğrenmek mümkün olacaktır.

bu defterlerden intikal eden ve elinizde tuttuğunuz bu kitap içerisinde yer alan şiiirlerin dünyasını kavramak için şairin ruh dünyasına biraz daha yaklaşmak gerekecek. şiiirinin dönüşümü yönüyle her şair için üç safhadan söz etsek, bu kaba ayırım belki her şaire uyacak bir cetvel olmaz ama ekseriyetin

durumunu kavramak için bize bir nokta-i nazar temin eder: ilk safhada, şairi belki ilkgençlikte yahut ergenliğin son devresinde gençliğin başında buluruz. akıl baliğ olmuş bir insan, şu yalan dünyanın ne idüğünü anlamaya çalışmaktadır. şair, bunu kendinden kalkarak yapar. bir bakıma, şiirde kendini araştırır, dünyadaki yerini görmeye çalışır. ikinci safhada ise kendisini, dünyayı anlamak üzere âlet kıldığı şiire bakar. o şiiri kavramaya çalışır, o şiirin ucunu bucağını kavramaya, yapıp etme gücünü görmeye bakar. şiirle ne yapacağını başkalarına burada gösterir, bunu başaramazsa şiir yazmayı, söylemeyi terk eder. ilk safhada belki mırıldanırken, monolog hâlindeyken yahut diyalog hâlindeyken ikinci safhada muhataplar çoğalır, şairin sesi billürleşir, belirginleşir. şiirin eyleme gücü sınanır. üçüncü safhada, belki bir bilgelik olarak telakki edebileceğimiz, dünyanın dağdağasından geçmiş bir ses ile buluruz şairi. hasadını toplamak ve hasılasını görmek isteyen mütevekkil veya isyankâr, mutmain veya nâdim, memnun veya şekvâci olarak karşımıza bir şair çıkar. şair alaeddin küçükkürtül için de bu üç safhayı tatbik etmek istesek, biyografik nitelikli ve şair eksenli bu ele alış tarzımızdan şairin hayat macerasına ve buna mümasil bir şiir serüvenine yaklaşmış oluruz. 27 nisan 1943'te antep ve maraş savunmasında savaşmış babası berber ali kıtlık yıllarının yokluğu içerisinde hastalanarak hazin bir ölümle ahiret yurduna göçer. dedesinin ve babasının yakın zamanlarda vefatıyla şair, 13 yaşında himayesiz kalır. ninesi, annesi, kardeşleriyle ailenin yükünü omuzlamak durumundadır. erkencek olgunlaşmaya sevk eden bu durum, şairin kendi benliğini acılar, mücadeleler içerisinde kavramaya çalıştığı bir dönemi getirmiştir. defterlerinde önceleri türkü sözleriyle başlayan manzume karalama ilgisi sonra kendi şiir denemeleriyle devam eder. “gam, kasavet, dost, yâren, ağyar” kelimelerinin öne çıktığı bu devreyi, askerlikten sonra ikinci devre takip eder. ikinci devrede şiiriyle birlikte şair gurbete çıkar. göç, gurbet, sıla, hasret kelimeleriyle örülen bu ikinci devre, kayseri - bünyan'de üçüncü devreye bağlanır. ölüm, tevekkül, dünyanın fânîliği, hakk'a bağlanma gibi kavramlar etrafında bir terennüm ile devam eder. şairin 1986'dan itibaren yazdıklarını ihtiva eden son şiirlerinin bulunduğu mavi defter kayıp olduğu için üçüncü devrenin nasıl hitama erdiği hakkında hükümler vermek zordur. ancak “tefekür dağı'na çıkan” şairin nasıl “temmet” dediği az çok anlaşılmaktadır.

merhum şairin âşık edebiyatından ve türkülerden gıdalandığı ve şiirin dünyasına bu kapıdan girdiği açıktır. şiirlerin hem şekli, hem kelime kadrosu hem de şairin sosyokültürel konumu onu âşık edebiyatı içerisinde anlamak gerektiğinin açık delilleridir. her ne kadar âşık edebiyatı içerisinde olsa da usta-çırak münasebeti yaşadığına dair bir bilgi yoktur, modern şairler gibi şiiri kendisi bulmuş, kendi kendisinin ustası olmuş gibidir. ancak maraş coğrafyasında bulunmaktan ötürü

onun karacaoğlan'ın dünyasıyla hem kelime kadrosu bakımından hem edâ ve tavır itibarıyla yakınlıkları olduğunu görmek mümkündür. elimizdeki ses kayıtlarından anlaşılmaktadır ki bazı şiirleri için kara düzen besteler yapmış, kimi türkü ve uzun havaları seslendirdiği anlaşılmıştır. bu durum, onun müziğe de istidadı olduğunun işaretidir. ancak şairin eğitimden mahrum oluşu, usta-çırak münasebetinin bulunmaması onu teknik bakımdan eksik kılmıştır. açıkçası hakkındaki biyografik bilgiler onun edebî bir iddia taşımak, şiirini edebî mahfillerde sınamak gibi işlerden de uzak olduğunu göstermektedir. defterinde ıktibas ettiği şiirler arasında son posta gazetesinden alınmış bekir sıtkı erdoğan'a ait hancı şiirini buluruz ama bir gazeteye, dergiye şiirini göndermek teşebbüsünden haberimiz yoktur. fakat her şair gibi yazdıklarının tesirini görmek arzusunu, bir şekilde, onun da dışı vurduğunu düşünmek mümkündür. aile ve dost sohbetleri dışına şiirini açtığı bir olayı biliyoruz: hatıralarında niyazi ve sait zarifoğlu'ndan söz etmektedir. niyazi zarifoğlu, annesinin halası oğludur. said zarifoğlu ile çocukluk ve gençlik döneminde sıkı arkadaştır. bir keresinde, sait zarifoğlu'nun kardeşi şair cahit zarifoğlu'na yazdığı bir şiiri gösterdiği, alaeddin hoca'dan yaşça küçük ve modern şiirle meşgul bu şairin kendisine sunulan şiiri önemsemediği aile arasında anlatılmaktadır. oldukça gururlu bir tabiatı olan hatta emir almaktan sakındığı için memuriyet teklifini geri çeviren şairin, cahit zarifoğlu'nun tavrından rahatsız olduğunu da kaydetmek gerek. “ağyar”dan uzak, “dost”un yüzüne hasret tavrı, şairin şahsiyetindeki gururu bir asalet arayışına çevirmiştir. karacaoğlan'ın şiir dünyasıyla kesişmeleri gösteren “güzel”lemelerde dahi bu tavır etkindir, tenden ziyade candan sâdık bir yârin aranması bundandır. hasretin gurbet bağlamında devreye girdiği kadar, şairin kendisine muhatap arayışında da devreye girdiği söylenebilir. gençliğinden itibaren askerlik, iş, mahalle arkadaşlıkları arasında bir muhatap aradığı hissedilmektedir. askerlik öncesi devrede, gençlik yıllarında, maraş'taki mahalle kabadayı kültürünün sürdüğü o günler içerisinde “acemlili alaeddin” ve “acemlili hoca” olarak çağırılan şair kendisine omuzdaş bulabilmiş ama şiirde bir yoldaşa sahip olamamıştır. belki de şiirin böylesi bir yoldaşlığa imkân vermeyecek derecede şahsî tecrübeye yaslanması buna sebep olmuştur yahut şairin gururlu mizacının, hem bir usta-çırak münasebetine girmeye hem de şiir yoldaşı bulmaya zemin bırakmadığı ihtimali düşünülebilir. nihayet, alaeddin hoca'nın şiiri hakkında özlü bir hükme varmak istesek karacaoğlan'dan yunus emre'ye, gurbetten sılaya, insanların meşakkatinden hakk'ın merhametine doğru yürümenin şiiridir denebilir. bu şiirler, maraş'ın acemli mahallesinden çıkıp hayat kavgasına atılmış “acemlili alaeddin” diye çağırılan gencin, “alaeddin hoca” hüviyetine bürünmesinin bir ifadesidir.

İçindekiler

TURKUAZ DEFTER (1940-1949)

Hallerim.....	26
Kuru Dal Gibi.....	27
Sevdiğim.....	28
İzin.....	29
Perişanlık.....	30
Felek.....	31
Maraş'ta Kar.....	32
Şehit Anne.....	33
Yazıklar Eyledin Gençliğime.....	34
Yalvarış.....	35
Hamza'ya Nasihat.....	36
Bir Yiğit Sıçrayıp Ata Binince.....	37

MAVİ DEFTER (1950 – 1959)

İlk 929'Lu Koreye Giderken.....	40
Sen Bir Baharsın Tomurcuğun Açarsın.....	41

İntizar.....	42
Kapılma Dünyanın Hoş Görünüşüne.....	43
Ömrüm Deli Gençlik Çağım.....	44
Ahır Dağı.....	45
Bir Tek Kuruş Borçlandım Kendine.....	46
Gel Utanma Yüzüm Ticaretinden.....	47
Kağıt Sana Arzuhalım Yazarım.....	48
Zamanı Değil.....	49
Şeref Düğünü.....	50
Nasihatname.....	51
Bayrağımın Gölgesinde.....	52
Baba.....	53

KIRMIZI DEFTER (1960-1969)

Yüce Mevlam Senden Budur Dileğim.....	56
Geldiği Zeman.....	57
Güzelliğin Kemaline	58
Kaşı Kemane.....	59
Salma Beni Ellere.....	60
Kalk Gidelim Gönül Harap Haneden.....	61
Niçin Kibirlendin Bihey Kafasız.....	62
Senden Bir Dileğim Var.....	63
Vefasız.....	64
Beni Halkedip Cihana Getirdin.....	65
Dağlara Gidelim.....	66
Yıllarca Gurbette.....	67
Dinle Sana Bir Diyar Methedeyim.....	68
Aldı Bizi Gurbet Eller.....	69
Bu Ne Biçim Oldu Dünya Ahvali.....	70

Varın Söylen Sürmelime Sözümü.....	71
Güzelliğin Cemalinde Değil De.....	72
Benden Selam Olsun Aziz Kardeşe.....	73
Güzelliğin Beş Par'etmez.....	74
Kurban Bayramı Münasebeti İle Anneme.....	75
Zatna Geldim.....	76
Ne Aldanın Be Kardeşim.....	77
Yalancı Dünyanın Türlü Halini.....	78
Oğlum.....	79
Fukaralık Ömrüm İle Yarışır.....	80
Hacı Tanıtr'a.....	81
Hane Senin Baş Ucuna Vardım Ben.....	82
Öğünsün.....	83
Kimini Gurbete Kimin Sılaya.....	84
Kurban Bayramı.....	85
Urum Eli Sen Kış İken.....	86
Kaz Irmağı Melül Mahzun Kalmışsın.....	87

SARI DEFTER (1970-1979)

Yükledin Barhanam.....	90
Dinledim Efkarı.....	91
Aman Kafleden Seçilme Gönül.....	92
Particilik.....	93
Garibin Yarası.....	94
Oğlum Gel.....	95
Sırtında Dağarcık Elinde Asa.....	96
Midecinin Menfaatı Bitince.....	97
Sen Seni Övme.....	98
Bildir Halimi.....	99

Vasiyetim Olsun Haleflerime.....	100
Çağırınca Koçaklarım Ulaşın.....	101
Babama.....	102
Şahinime Gövercin.....	103
Aman Aman Akıl Başa Yar İsen.....	104
Şu Yalan Dünyaya Gönül Vereli.....	105
Hasbahçe İçinde Özel Bir Dalda.....	106
Ne Gezersin Deli Teke Meydanda.....	107
Bu Dünya Zaten Gafletdir.....	108
Karagözlüm Sana Gelicim Amma.....	109
Dönsün Yönümüz.....	110
Gönül Kuşu Naz Çekmez.....	111
Ahu Yavrum.....	112

KAHVERENGİ DEFTER (1980-1990)

Dost Kapısından.....	116
Gidelim.....	117
Vefalı Asam.....	118
Gaflet Dünyasında Yoruldu Beden.....	119
Dur Yoldaş.....	120
Sorma Haine Sohbeti.....	121
Var Olunca Varlığını.....	122
Dağların Doruğun Duman Basınca.....	123
Bir Garibim Düştüm Tozlu Yollara.....	124
Arzu Hayal Kurar Şahrayn Göçer.....	125
Dağlar Dereler Aşınca	126
Yollar Uzar Uzar Yorgun Düşersen.....	127
Bu Dünyanın Ahvalini Bilsedydim.....	128
Ummaya Geldim.....	129

Sevda Yollarında Gezdim Yoruldum.....	130
Gel Meyil Bağlama Her Gördüğüne.....	131
Geçti Gitti Bahar Uğradı Hazan.....	132
Akşam Olup Karanlıklar Basınca.....	133
Esen Seherin Yelleri.....	134
Ecel Can Evine Girdiği Zeman.....	135
Değme Kervanın Başına.....	136
Tefekkür Dağının Başına Çıktım.....	137

GAM GEÇMEZ ÖZÜMDEN

Günlüklerinden ve Mektuplarından Pasajlar.....	138
--	-----

ALBÜM

Günlüklerinden ve Mektuplarından Pasajlar.....	150
--	-----

NAR RENGİ DEFTER

Alaeddin Küçükkürtül

**TURKUAZ
DEFTER**

19⁴⁰₄₉

HALLERİM

17 Eylül 1948

Habersiz mi geçmiş yine yaz bahar
Bahçem gülü bana öğünmez oldu
Bağlarımı fırtınalar budadı
Dallar da çırpınıp döğünmez oldu

Bulanmışım boz bulanık sellerim
Harap olmuş bahçemdeki güllerim
Sevdiğime söylesem mi hallerim
Kor tutan gönlüme üzülmez oldu

Tükendi ümidim kaldı gümanım
Ah ettikçe tütmez oldu dumanım
Poyrazda kalmış harap hanemin
Yıkıldı yapısı örülmez oldu

Alaeddin sorar kimlere n'ettim
Şu feleğin acı zehirin yuttum
Acep ne oldu da dostu kaybettim
Değişti suretler görülmez oldu

KURU DAL GİBİ

14 Mart 1947

Eriyip bu cismim harap mı oldu
Tutuşup akıyor sönen mum gibi
Gittiğim o yollar serap mı oldu
Tozuttun zalim her yanım kum gibi

Nice gam kederle sararıp soldum
Genç yaşta dünyamı karanlık gördüm
Sinem alev aldı söndüm kül oldum
Tüttü dumanım nefessiz can gibi

Çıksam yârin yurtlarını bir görsem
Dinlese halimi çark sarar gibi
Muhabbet bağından goncalar dersem
Sarılıp bir olsak daim yar gibi

Canım Alaeddin sana n'eyledi
Çıkıp huzuruna halin söyledi
Yüzün ekşi gönlün mahzun eyledi
Kırılıp atılmış kuru dal gibi

SEVDİĞİM

14 Mart 1946

Ne zalim imişsin bre vefasız
Şaşırttın aklımı mecnuna döndüm
On yedi yaşımda büktün belimi
Yaprağı dökülmüş bir güle döndüm

Yetişir çektiğim gel bana acı
İnleyen kalbimin sensin ilacı
İçimde kıvrırır derin bir sancı
Sevginin uğruna yanıp da söndüm

Daima ağlarım bir defa gülmem
Çekerim sevdayı sırrım bildirmem
Senin için dünya tadını bilmem
Gönlüm yücedeydi engine indim

İyilik beklerim sevgilim senden
Bilmem niçin uzak durursun benden
Şaşırdım hal bilmez hırçınlığından
Gör ki gam yüklenip yadlara sindim

Alaeddin der ki incitme beni
Tutar intizarım sonrası seni
Nafile hasretme geçen günleri
Çöllere yol vurmuş mecnuna döndüm

İZİN

1947

Yol vermezsin gurbet odu kor diye
Ne deyim katlanmayınca olunmaz
Öğüdüdür kapı çalmak zor diye
Muhannetlik yara tutar yolunmaz

Tutmuyor ki kanadımız kolumuz
Kimse sormaz perişandır halımız
Uçuruma doğru gider yolumuz
Dost yanında hatırımız bilinmez

Boş yere söyleme sözünü bana
Gene de çıkarım gurbete ana
Şu dertli başımı alıp bir yana
Gitmeyince bu yoksulluk onulmaz

Alaeddin sanki böyle kalır mı
Gurbeti görmeyen halden bilir mi
Yoksa ayağına akçe gelir mi
Sormayınca derde çare bulunmaz

PERİŞANLIK

30 Nisan 1947

Bana kara oldu Maraş dağları
Açılmıyor bahçeleri bağları
Eriyip de yüreğimin yağları
Genç yaşında yokluk büktü belimi

Ben gideyim varsın yarenler kalsın
Biçare gönlüme hicranlar dolsun
Allah'tan dilerim bereket versin
Kısmet etti gurbet elin yolunu

Ağlamam gözüme yaşlar birikir
Gurbet elden bana yollar gözüdür
Alaeddin der ki şu cismim çürür
Şimdi de gariplik büker belimi

FELEK

26 Temmuz 1948

Ne deyim neyleyim dertli başıma
Her zaman yolumu yokuşa sardın
Soğuk sular döktün pişmiş aşıma
Üzerimden dostun sevgisin aldın

Tutamadım ben dalımda gülümü
Terk mi etsem vatanımı elimi
Reva mıdır bana etme zulümü
Ne ettim de böyle hüsrana saldın

Ben bir garip kuşum yuva tutmadım
Bülbül olup goncalarda ötmedim
Şahin olup bir avımı kapmadım
Kapsam da elimden avımı çaldın

Alaeddin bahar görüp açmadım
Yandı yürek soğuk sular içmedim
Yüküm tutup yar eline göçmedim
Sevdim amma beni hüsrana saldın

MARAŞ'TA KAR

25 Şubat 1949

Maraş dağlarına kar döşek atar
Fakir fukaranın yüreğın yakar
Odun olmayınca ocak ne yapar
Titreyip bekliyor yazı fukara

Deli poyraz gürüm gürüm gürüler
Dayanamaz kapı baca iniler
Hal bilmez yavrular ısınmak diler
Neler çeker gelin bakın anaya

Gökyüzünde kara bulut üşüyor
Yağan karlar lapa lapa düşüyor
Bir ayağı bir de başı dönüyor
Ne haldadır varın sorun babaya

Gelir Alaeddin kar katar katar
Amansız poyrazda sular buz tutar
Od olsun diyerek soykasın yakar
Hasret kaldı fakir mangal sobaya

ŞEHİT ANNE

12 Şubat 1949

Vatan fedaisi saf şehit anne
Ruhuna binlerce rahmetler olsun
Yarın toplanırken mahşer yerine
Dileriz Allah'tan yüzün ak olsun

Bayrağın tuttuğ indirtirmedin
Toprağın uğruna canını verdin
Sanma ki dünyadan sahipsiz gittin
Hep deriz ruhuna rahmetler olsun

Geliriz çimenli kabrin başına
Hep bakarız şehit yazan taşına
Her zaman anılır gözler yaş ile
Yattığın yatağın nur ile dolsun

Alaeddin der de bayramım olur
Her taraf sevinçli davullar vurur
Eserin görmeye misafir gelir
Cennette ruhunuz bahtiyar olsun

YAZIKLAR EYLEDİN GENÇLİĞİME

24 Haziran 1948

Yine duydum el alemin sözünü
Ateşlere yaktın dertli özümü
Bana yapma çekilmeyen nazını
Hoş görececek halim kalmadı kardeş

Söylerim söylerim sözümden alman
Nedeyim cahilsin halimden bilmen
Bana çok eyledin sen iflah olman
Halim kıymetimi bilmedin kardeş

Alaeddin verip tuttu sözünü
Hiçbir şeyden yıldırmadı gözünü
Ateşlerde yaktı masum özünü
Çok mücadele etti gülmedi kardeş

YALVARIŞ

22 Aralık 1948

Söz bilmezsen çok kötülük bulursun
Bu gidişle ireziller olursun
Zaman geçer dizlerine vurursun
Fırsatın peşinden koşalım kardeş

Bilemezsen tutacağın yolunu
El uzatır arkamızdan dilini
Davran hele düzene sok halini
Beni olmazlarda bırakma kardeş

Alaeddin der ki git doğru yolda
Hak kalpte gerek takat kudret kolda
Özü sözü bir uyar oğlu ol da
Kahretme derdime çare bul kardeş

HAMZA'YA NASİHAT

1 Ekim 1947

Sakin ol eğleşme düşman sözünde
Gittiğin yolların dar hava olur
Kötüler bayılır derdi var diye
Sonra haysiyetin berhava olur

Dost dediğin iyiliğe varandır
Ahbap ancak cebindeki parandır
Bir gün seni o kötüler ağlatır
Herkes gider geri kalan yarandır

Alaeddin der ki beni eyleme
Kötünün sözüne meyil eyleme
Çalış sanatına acı söyleme
Eğleşen gülse de bakma yalandır

BİR YİĞİT SIÇRAYIP ATA BİNİNCE

1948

Bir yiğit sıçrayıp ata binince
Seğirtip dönecek meydan bulmalı
Bükülmek bilmeyen bilek önünde
Yiğidin düşmanı zeval bulmalı

Ak gövdeden al kanları akınca
Çelik süngü tatlı canı yakınca
Yiğit yaralanıp halsiz yatınca
İntikam alacak kardeş olmalı

Alaeddin der ki yiğit ölünce
Dünya kalır mı yerli yerince
Bir meclis içinde sözü gelince
Söylenen rahmetle kabri dolmalı

**MAVI
DEFTER**

19⁵⁰₅₉

İLK 929'LU KOREYE GİDERKEN

15 Mart 951

Kırım'dan geldim ben atım yürüktür
Aslımı sorarsan Türk oğlu Türktür
Yol verin ey dağlar yolum uzaktır
Cihana şanımlı vermeğe geldim

Kır atımın nalı kaldı Ural'da
Nice tozlar kaldırmışım ben orda
Türk oğluyum şanımlı yedi cihanda
Mert büyüdüm mertçe ölmeye geldim

Çekilin Moskoflar çekilin Çinler
Bir nara atarsak dağlarda inler
Geliyor gardaşım bire hainler
Kore'deki sulhü yapmaya geldim

Er kişiyim adım da Alaeddin
Çağırınca vatan vaatler ettim
Namus için tanrım beni halk ettin
Emir verilince ölmeye geldim

SEN BİR BAHARSIN TOMURCUĞUN AÇARSIN

Hastahanedен

7 Mayıs 951

Katar katar olup uçan turnalar
Bizim ele uğrar ise yolunuz
Sılamızdan dostlar bizi sorarsa
İki satır mektup bekler deyiniz

Gurbet eller zor geliyor bizlere
Dayanmaz oldum acı sözlere
Eğer dostlar sorarlarsa sizlere
Ayrılık ölümden acı deyiniz

Başım yastıktadır gözlerim yaşta
Düşüm döşeğe de şu gönlüm yasta
Soran olursa Alaeddin pek hasta
Halları çok perişandır deyiniz

İNTİZAR

İzine geldiğimde

27-Eylül -951

Vatanı bekledim geldim gurbetten
Ciğerime dağlar vurdun zulmetten
Ne kötülük gördün idi ki benden
Kavak diktin bağlarıma yar diye

Küçücekten beri sevdanı çektim
Aşkına tutuldum gözyaşı döktüm
Zaten kimsesizdim bir seni gördüm
Aldın intizarım ey zâlim niye

Ümitler besledim yoldaşım dedim
Gönül bağımıdaki sırdaşım dedim
Benim için şu cihana bedeldin
Niye dolandırdın yar diye diye

Senin de başımı bir duman basar
Şimdiki dostların yüzünü asar
İki gözlerinden çeşmeler coşar
Dönüp bakamazsın yar diye diye

KAPILMA DÜNYANIN HOŞ GÖRÜNÜŞÜNE

26.Nisan1954

Kapılma dünyanın hoş görünüşüne
Aldanma her insanın söyleyişine
Kötü namertliğini satar peşine
İki düşünmeden bir işi yapma ha

Her yüze güleni dost bilme sakın
Usulca hesabı kendine sayar
Hak hukuk bilmeze olma ha yakın
Hakkın olanı da kendine sayar

Sözü kavi olmaz söyler de cayar
Çünkü o kahpedir olmuş tam ayar
Sırrını saklamaz ellere yayar
Ağyardır o ne yol al ne de halleş

Alaeddin sözü uzatma yeter
Dostunu bilmedin oldun çok beter
Huysuza el verip çektin çok keder
Duyur aleme gün görmesin kalleş

ÖMRÜM DELİ GENÇLİK ÇAĞIM

19 Aralık 1954

Geçti efkarlarla ömrüm deli gençlik çağım
İhtiyar oldum bugün sevdiğimden haber yok
Hoyratın ellerinde ezildi gönül bağım
Bir maziyi hiç etti benliğimden haber yok

Ne acı ki kalbimi kapattı ah çıkmıyor
Ey zalim ey gaddar elinden peymanım kırık
Ederim yok değerim yok pah çıkmıyor
O hülyamı keder eden gönlümde dermanım kırık

AHIR DAĞI

20 Aralık 1954

Maraş'ın ardına uzanıp yatmış
Ak saçını açıp şal Ahır dağı
Doğudan batıya kolların atmış
Gamlı gamlı iner kar Ahır dağı

Sabah olur kara sisin sararır
Sürülerin bellerinde ağarır
Çoban kavalından kalbim sağalır
Hazin hazin diner sır Ahır dağı

Derelerden akar suların karın
Eteğinden geçip gidiyor yolun
Bağ ve bahçe ile cilveler verin
Döşünde bağlar var gür Ahır dağı

Her bucağın coşar çiçekler çağlar
Dertliye devayı o havan sağlar
Alaeddin hasret çeker de ağlar
Derdime dermanı gör Ahır dağı

BİR TEK KURUŞ BORÇLANDIM KENDİNE

30 Ekim 1955

Üç beş kuruş borçlandım kendisine
Muhannet kulunun yıldım elinden
Usandım tükendim bunaltma beni
Ya Rab kurtariver yavan dilinden

Beni böylesine muhtaç eyleme
Zalimin eline yakamı verme
Halk içinde rezil rüsva eyleme
Ya Rab kurtariver yavan dilinden

Aman derim bunca borca daraldım
Hadsizin elinden çok bizar kaldım
Bir tek dostum yoktur hep payım aldım
Beni kurtar hainlerin elinden

Garip Alaeddin hiç yüzü gülmez
Gayret ettim işim düzenin bulmaz
Senden başkasından vefa umulmaz
Kurtar beni muhannetin elinden

GEL UTANMA YÜZÜM TİCARETİNDEN

10 Şubat 1956

Gel utanma yüzüm ticaretinden
Rast gelen işlere giriş çekinme
Kurtul muhannetin zorba elinden
Fikrini açık et işten üşenme

Kula kulluk etmek ile iş olmaz
Ömür boyu çalışsan da bilinmez
Tok acın halin bilse de dilinmez
Girişelim gayret eyle üşenme

Nafile yerlere kendini yorma
Hal bilmez yobazlara iş güç sorma
Bendini sağlam tut ümidini kırma
Çemre kollarını korkma üşenme

Avcı yatmayınan bulmaz avını
Ateş durmayınan almaz kavını
Sıkı tutup çekicini vur örse
Emek ver sen hak vermez mi tavını

KAĞIT SANA ARZUHALİM YAZARIM

26 Mart 1956

Kağıt sana arzuhalim yazarım
Veririm postaya olursun mektup
Ben burada melül mahzun gezerim
Dildaşa ahvalim diyesin mektup

Gönlüm arzu eder görmeye yüzün
Dilimden bırakmam ederim sözün
Aramızda gidip gelip de bizim
Bir selamım olsun sunarsın mektup

On altı ay oldu ona hasretim
Uzaktan sunarım ona şefkatim
Mahzunum hastayım hem gönlüm yetim
Çokça haberimi seriver mektup

Hasretlik demiyle geçiyor ömrüm
Yıl gibi geçiyor her anım günüm
Devranım olmuştur o yaren benim
Eksiksiz sevgimi deyiver mektup

Üzgün gönüllere teselli sensin
Uzak diyarlara ulaşırsesin
Dağlardan gül derdim ona diyesin
Hasretim derindir eriver mektup

ZAMANI DEĞİL

12 Kasım 1954

Boşta efkar olma gülmüyom diye
Durul hele gönül zamanın değil
Mihnet ile harap olup dururken
Zevki sefaları sermeli değil

Sızlanıp gamlanıp hazana çökmek
Nafile inlemek ciğerler sökmek
Mevla'nın aşkına varını dökmek
Ondan başkasına ermeli değil

Bre Alaeddin boş yere kanma
Teessür dalıp ateşlere yanma
Ulu Mevla böyle bırakır sanma
Belki de gülmenin zamanı değil

ŞEREF DÜĞÜNÜ

12 Şubat 1956

Bu Maraşlı'nın çözdüğü düğündür
Müstevli ile boğuştuğu gündür
Direndi dayandı her ferdi ile
12 Şubat şanlı bir düğündür

Bütün yurt yeisteydi dardaydı
Silah kıt idi ordular zordaydı
Zorba düşman tüm hattıyla ordaydı
Hak dedi haksızı verdi Maraşlı

Mermisiz pusatsız kararlı durdu
Devasa hasım dikeldi kudurdu
Davrandı gaziler canhıraş vurdu
İstiklal sözünü verdi Maraşlı

Berk durdu geri adım atmadı
Yirmi bir gece uyumadı yatmadı
Top tüfeğe karşı silah çatmadı
Canını toprağa serdi Maraşlı

Bu setten ümidi naçar kesildi
Fransız tükendi gücü e(k)sildi
Çanlar sustu Türk bayrağı asıldı
İstiklal hakkına erdi Maraşlı

NASİHATNAME

13 Nisan 1957

Kerem kıl karşımda eylenip benim
Sana bir sözüm var söyleyim de geç
Deme kimselere olunca sırrın
Her olur olmaz konuşma pas geç

Arif olan susar cahiller ulur
Akıl etmez ancak söyler durulur
Kişi belasını dilinden bulur
Açarsan ağzını hayrını bil aç

Kişi var ki dostun düşmanın görmez
Söyler sözünü de hedefi bilmez
Hem akli ermez hem de pişman olmaz
Haldeş bulmak için kâmilini seç

Hayındır aldatır elin adamı
Gözünden çıkarır ata babanı
İyilik dilersen dinle ananı
Gayrısı el sözü pey vermeyip geç

Aldanma namerdin giyindiğine
Bol keseden atıp övündüğüne
Bakma bu gün sana dost göründüğüne
Var sana bir işi oyunundan kaç

Gezip dost aradım boşa yoruldu
İkazlar olundum öyle yoğruldu
Yanlışlardan düşse kalka doğruldu
Dillere düşme sen ötesi çok geç

Ne kadın ne erkek bir dost görmedim
Şu insan oğlundan murat almadım
Kime sır verdimse memnun olmadım
Dost deme kimseye dost bulmak çok güç

BAYRAĞIMIN GÖLGESİNDE

21 Haziran 1950

Her karış toprağına dökmüş kanını atam
Benim de canım sana helal olsun ey vatan

Namusumsun namus dediğim candan kıymetli
Senin bir avuç toprağın canandan kıymetli

Önce vatan demiş atam her cepheye yetmiş
Ömrünce bıkmadan kanın toprağı su etmiş

Hangi evlat ki sana soysuzluk edip kaçsın
Tanrım kefensiz mezarlardan nurunu saçsın

Ruhum sana müptela aşğınım ezelden
Anam sarıp salmış beni bağına tez elden

Ey yurdum ilelebet sen yaşa ben öleyim
Yalnızca bayrağımın duldasında gölgeyim

BABA

26 Haziran 1950

Sonradan dokundu çektiğın ahın
Çaresiz kar etmez şimdi efkanım
Dünya göçtü zavallı oldu canım
Selintim Bağdat'tan geliyor babam

Düşüm perişanım ruhum biçare
Dayanamaz oldum artık bu hale
Nasıl ki varayım çökmüş mezara
Utancım kabımı deliyor babam

Ne kadar kıymetli sözlerin senin
Köşede düçar kaldı Alaeddin
Meşakkat sırtımda yararır derin
Gün be gün bedenim eriyor baba

□ □ □

**KIRMIZI
DEFTER**

19⁶⁰₆₉

YÜCE MEVLAM SENDEN BUDUR DİLEĞİM

Yüce Mevla'm senden budur dileğim
Beni dildaşıma muhtaç eyleme
Muhannetin çetin olur kapısı
Namert sırdaşıma muhtaç eyleme

Ne hısımdan ne kavimden vefa var
Edilmiyor kimselerle hasbihal
Zebun koma kimsecikler olmaz yar
Aman haldeşime muhtaç eyleme

Çıkmazlara düşürüp de yolumu
Mert ilen de halleyleme halimi
Mazlum koyup lal eyleme dilimi
Dahi gardaşıma muhtaç eyleme

Çok çileler çektim kafamı yordum
Hatır dünyalıkmiş farkına vardım
Alemi yokladım payımı aldım
Yolda yoldaşıma muhtaç eyleme

Alâeddin der ki doydum bulandım
Her yüze gülteni sırdaşım sandım
Usandım alemde kapına geldim
Senden başkasına muhtaç eyleme

GELDİĞİ ZEMAN

22 Ekim 1967

Birkaç kelam ile teskin ediyor
Yârim alnacıma geldiği zaman
Kederim gönlümden çıkıp gidiyor
Yârim alnacıma geldiği zaman

Sabah ilen erden kalkar oturur
Cıvıl cıvıl yavruları getirir
Kasveti dağıtır neşe yetirir
Yârim alnacıma geldiği zaman

Ya Rab eksik etme hanemden benim
O yâr vücudumda yaşayan benim
Her nevi görünce kalmıyor gamım
Yârim alnacıma geldiği zaman

Alaeddin der ki nazlım n'eyledi
Hoşa geden kelimeleri söyledi
Melül iken yine teskin eyledi
Yârim alnacıma geldiği zaman

GÜZELLİĞİN KEMALİNE

21 Eylül 1967

Güzelliğın kemaline
Erem dersen çok nazik ol
Eğer gönül şöhret salmak
İstiyorsan çok nazik ol

Kırma kimsenin kalbini
Dinle mazlumun derdini
Eyle herkese yardımı
İnsan oğlu çok nazik ol

Söyle sözün doğru olsun
Haksızlık senden gayrı olsun
Çekme vicdan ağrısını
Sükunette çok nazik ol

Alma mazlumun ahını
Unutma kudret şahını
Etme sonra eyvahını
Sözden anla çok nazik ol

Alaeddin eyle ilim
Kötü olur sonra hâlin
Tatlı kelâm etsin dilin
Kendini bil çok nazik ol

KAŞI KEMANE

26 Şubat 1967

Benden selam söylen kaşı kemane
Gelsin bekletmesin yollarda beni
Bu mu idi kavil karar ettiği
Gelsin bekletmesin yollarda beni

Çıkıp yücesine seyran edeyim
Yarsiz olan yaylaları nedeyim
Esen yeller yâre selam söyleyin
Gelsin bekletmesin yollarda beni

Sığamıyom bu illere dar oldu
Yârden ayrı kalmak kötü hal oldu
Gündüzlerim matem gecem zar oldu
Gelsin bekletmesin yollarda beni

Alaeddin der ki hallerim beter
O yârin hayali gözümde tüter
Çektirmesin gayri ayrılık yeter
Gelsin bekletmesin yollarda beni

SALMA BENİ ELLERE

23 Ekim 1967

Aman aman salma beni ellere
Ver bana da feyiz ben de güleyim
Dayanamaz oldum acı dillere
Ver bana da feyiz ben de güleyim

Kadir Mevlam ben kapına gelirim
Görmez isen Arasat'ta kalırım
El içinde melül mahzun olurum
Ver bana da feyiz ben de güleyim

Kimisi kuşanır ibrişim kuşak
Altına döşenir kuş tüyü döşek
Kapısında vardır envai uşak
Ver bana da feyiz ben de güleyim

Gönül arzu eder bahçeyi bağı
Kekikleri kokan ardıçlı dağı
Eriyip bitiyor yüreğim yağı
Ver bana da feyiz ben de güleyim

Sen büyükler büyüğüsün yok eşin
İstersen verirsin bir anda peşin
Alaeddin Kürtül şaşırıldı işin
Ver bana da feyiz ben de güleyim

KALK GİDELİM GÖNÜL HARAP HANEDEN

27 Ekim 1967

Kalk gidelim gönül harap haneden
Şol mamur illeri soruşturalım
Kısmet ise verir bize yaradan
Ol tatlı dilleri araşturalım

Biz de bu dünyaya geldik göçmeye
Ahir ecel şerbetini içmeye
Akibette selamete geçmeye
O düzgün yolları araşturalım

İyi huy tatlı dil artsın sabrımız
Sel üstünde geçit olsun köprümüz
Biz göçünce çiçeklensin kabrimiz
Şu miskin halleri yatıştırılalım

Alaeddin Kürtül bu dünya fani
Senden evvel gelen kaldı mı hani
Mahşerî mahkeme olunca cemi
Cevabi dilleri araşturalım

NİÇİN KIBİRLENDİN BİHEY KAFASIZ

04 Kasım 1967

Niçin kibirlendin bihey kafasız
Senin bidayetin iğrenç bir haldır
Akibetin kara toprak olacak
Ettiğin tebessüm garip bir sırdır

Niye kibirlenip mağrur gezersin
Haşın huyun cemiyeti üzersin
En sonunda bu halinden bezersin
Senin huylarının sonu bir zardır

N'oldum deme n'olacağını düşün
Aklına geleni söyleme peşin
Helbet gün olur ki zor olur işin
Şu eylediklerin gülünç bir haldır

Sağma soluna dönüp baksana
Halkın eminine biat etsene
Bir yolcusun kafiilde gitsene
Senin gittiğin kibirden yoldur

Alaeddin der ki bu devir geçer
Doğanlar ecelin şerbetin içer
Zahir insanoğlu ektiğin biçer
Senin bu hayatın bomboş bir seldir

SENDEN BİR DİLEĞİM VAR

05 Kasım 1967

Yüce Mevlam senden bir dileğim var
Koma beni nazlı yârin ardına
Ettirme ardından öksüz öksüz zâr
Koma beni nazlı yârin ardına

Bir köşede dertli koyup ağlatma
Aleyhimde gıybetimi eyletme
Yâr gidince beni çokca eyletme
Koma beni nazlı yârin ardına

Uzun ömür ver dünyada kalalım
Mal mülk deste eyle mesut olalım
Fırsat ihsan eyle murat alalım
Koma beni nazlı yârin ardına

Akibeti bizi götürün müdem
Sen ruhsat ver dostun gönlünü güdem
Kesem dolu yüzüm gülerek gidem
Koma beni nazlı yârin ardına

Alaeddin diler gönlüm hoş olsun
Ardım sıra kavmim hoş kelam kılsın
Yâr ilen meskenim bir yerde olsun
Koma beni nazlı yârin ardına

VEFASIZ

09 Kasım 1967

Yörü bire yörü gönlümün varı
Sırlarımı ele sezdirdin benim
Meğer böyle imiş dünyanın hali
Çöllerde yolumu azdırdın benim

Kahrettim zamana karışmam kalan
Zamandır fırsatı elimden alan
El alem içinde çıkardı yalan
Bakire dilimi çözdürdün benim

Derdi gamı ta boyumdan aşkırtın
Od içimde ciğerimi pişirttin
Nereye döndümse yolu şaşırttın
Özümü ağyare ezdirdin benim

Gönlümün yurdunda var idi tahtım
Neyleyim ki engel oluyor bahtım
Geldi geçti devir kalmadı vahtım
Gençliğimi hiçe gezdirdin benim

BENİ HALKEDİP CİHANA GETİRDİN

10 Aralık 1967

Beni halk edip cihana getirdin
Ruhsat ver dünyana doyam Allah'ım
Kainata türlü sıfatlar verdin
Fikir ver iyiye uyam Allah'ım

Kahredip bırakma namert eline
Düşmanlarım tespih eder diline
Huzur ile selametle yoluma
Gider iken koma yayan Allah'ım

Bilmezliğim varsa bırakma böyle
Göreyim alemi pek ayık eyle
Düze getir düşmanlarımı şöyle
Kuvvet ver postunu soyam Allah'ım

Ele güne değil nefsim sözüm
Mağlup olur isem kararır yüzüm
Kimselere geçmez sanadır nazım
Zatına hallerim ayan Allah'ım

Suçlarımla bir köşede bırakma
Kollarıma kara organlar takma
Narı cehennemde canımı yakma
Sana her halim beyan Allah'ım

Alaeddin der ki kurtar derdimden
Cemiyet faide görsün ferdimden
İyi intibalar kalsın ardımda
Levhi mahfuzda sayam Allah'ım.

DAĞLARA GİDELİM

19 Kasım 1967

Yaz gelince davranalım yollara
Yerleşelim çiğdem açan bellere
Her daim hayranım ben bu yerlere
Menekşeyi sümbülleri derelim

Ne hoş olur başım, çıkınca yazın
Ötüşür keklğin turacın kazın
Böceklerin tutturunca avazın
Açar güllerin koğuşur maralın

Kar kalkınca çayır çimen uyanır
Başucunda ala geyik dolanır
Gök gürleyib çiseleyince yağmur
Koyunları körpeleri görelim

Sabah olup seher yeli esince
Uyanalım kumru kuşları ötünce
Alaeddin sütler kaymak tutunca
Dost eline hediyeli gidelim

YILLARCA GURBETTE

10 Ocak 1968

Durdum yıllarca gurbette
Seni unutmadım anam
Dolaşırken yâdlarda
Sözünden sapmadım anam

Nasıl çıkayım sözünden
Yanarsın bana özünden
Vazifem gitmek izinden
Hileler katmadım anam

Cüda düştüm yolum uzak
Dizler yorgun saçlarım ak
Hasret çektim aşım tuzak
Bir neşve tatmadım anam

Mazim gitmiyor gözümden
Ya neler çektin yüzümden
Kimse duymaz avazımdan
Şerefim satmadım anam

Alaeddin eder sebat
Uzak olsun her kabahat
Üzme canın eyle rahat
Çirkefe batmadım anam

DİNLE SANA BİR DİYAR METHEDEYİM

13.01.1968

Dinle sana bir diyar methedeyim
Kokusu döner güle Maraş'ım
Dağın taşın seyran edeyim
Düşürür sevdayı ile Maraş'ım

Çevresinde dağlar vermiş el ele
Eteğinde bağlar bezenir güle
Mümbit ovaları can verir ile
Getirir aşığı dile Maraş'ım

Kaynakları neşe katar obaya
Irmakları akışlılar ovaya
Eğer göller gelseler bir araya
Benzerdi deryaya bile Maraş'ım

Alâeddin eğer gelirse yazı
Kuzular kuşlarla olur avazı
Açar menekşeler sarar ayazı
Girer taze taze yele Maraş'ım

ALDI BİZİ GURBET ELLER

15 Ocak 1968

Aldı bizi gurbet eller
Sılamızı örzülerim
Kavim kardeş yarenlerim
Cümlelerinizi örzülerim

Çekilmez gurbetin kahrını
Sanki engereğin zehri
Geçse hökmümüzün dahli
Gitmemizi örzülerim

Dostların ettiği sözü
Geldi geçti güler yüzü
Gam kasefet savdı bizi
Yüzünüzü örzülerim

Ana bacı noldu ola
Mektup saldım aldı m'ola
Sevdiklerim kaldı m'ola
Sözünüzü örzülerim

Kara kaşlı kardaşımı
Hoş hasbihal yoldaşımı
Bula bilseydim başımı
Sesinizi örzülerim

Söyleyim mi arzumuzu
Sevmediğim yâdımızı
Mahallede kedimizi
Cümlelerinizi örzülerim

Alaeddin diyor heyhat
Harap etti gönlümü yâd
Eğer Mevlam verse fırsat
Hepinizi örzülerim

BU NE BİÇİM OLDU DÜNYA AHVALI

19 Ocak 1968

Bu ne biçim oldu dünya ahvali
Moda çıktı iffet bir yanda kaldı
Kıydı şeriata bıraktı hali
Akıl sustu nefis galebe çaldı

Mini etek giyer saçını açar
Üç günlük dünyaya olmuştur duçar
Hoşuna gidince kendinden geçer
Namus ile arı tasalar sardı

Deccal devri geldi hakikat sustu
İnsanlar çalgıya şehvete düştü
O miskin rezalet boylardan aştı
Terk oldu ibadet cami boşaldı

Ne koşarsın pis hırsının peşine
Yalan ile hile başın daralır
Helbet ecel çıkar durur karşına
Her günün ömründen bir adım alır

Alaeddin Kürtül eyle kibarlık
Unutma ki seni var eden hâlük
Bekle gör karşına çıkacak zorluk
Zahir her doğanın bir sonu geldi

VARIN SÖYLEN SÜRMELİME SÖZÜMÜ

23 Ocak 1968

Varın söylen sürmelime sözümü
İpek mendilini yollayı versin
Ayrılık günümüz geldi giderim
Namesin postaya pullayıversin

Benden selam olsun o nazlı yâre
Gönlümü komasın efkarlı hâle
Kendini anacak bir yadigâre
İsmi işleyip yollayıversin

Üzülüp de akıtmasın gözünden
Kuş dili söylerim bilsin sözümden
Çağırınca geliversin izimden
Kavil günü işin derleyiversin

Aşuk olan aşuk, maşukun sever
Dünyanın halleri var neler neler
Zamanlar fırsatı vermezse eğer
Gelmenin çaresini arayıversin

Ben yârime muhabbetle bağlandım
Gurbetlerde onun için eylendim
Alaeddin der nazlıma söyledim
Dönmezsem ardımdan ağlayıversin

GÜZELLİĞİN CEMALİNDE DEĞİL DE

31 Ocak 1968

Güzelliğın cemalinde değil de
Kemalinde kadim kalsın kadınım
Muhabbetin şehvet ile değil de
Şefkat ile sadık olsun kadınım

Eğleme arzunu giyip kuşanıp
Hakkın emrinden kaçma üşenip
Hasta olup yataklara döşenip
Ölürken imanın olsun kadınım

Olmasın kimseye ham pazarlığın
Kalmayıp geçecek bu güzelliğın
Yaratana ifa eyle kulluğın
Sevabın arayıp bulsun kadınım

Kavim akrabaya olasıñ örnek
Tercihan izinden yürüsün millet
Bidayette değil ahiri gülmek
İlelebet yüzün gülsün kadınım

Nasihattir sözüm beni kınama
Sakın yollarından sapıp bunama
Alaeddin hitap ediyor sana
Azmin üzerinde olsun kadınım

BENDEN SELAM OLSUN AZİZ KARDEŞE

15 Şubat 1968

Benden selam olsun aziz kardeş
Selam sabah gayretini kesti mi
Ben ısrar ettikçe kendi çekinir
Yoksa bir hata işledik küstü mü

Gelmiyor nâmesi kesildi kelam
Nedir ki maksud eylemez meram
Zahmetim zatını bezdirdi kalan
Aramızdan kara kedi geçti mi

Canımı ismime bağlayan bağlar
Yüreğimi sarıp bağlayan yağlar
Kardeşim sevgisi gönlüme çağlar
Aceb ki gönlüne şüphe düştü mü

Yüreğimden atan sözünü söyle
Yâd eller misali durmasın öyle
Dönmezse meylini yolundan eyle
Tarafımdan gönlüne yel esti mi

Alaeddin der ki yüzümüz gülmez
Çevreyi alemleri gözümüz görmez
Bundan sonra anam kardeş doğuramaz
Kıymetimi bilsin yoksa şaştı mı

GÜZELLİĞİN BEŞ PAR'ETMEZ

05 Mart 1968

Güzelliğın beş par'etmez
Üzerinde huy olmazsa
Boyun uzun arza yetmez
Ehli kamil hoy olmazsa

Kalıbınla olma mağrur
Takat hayvanda da olur
Ölüp gitsen neyin kalır
İnsan gibi soy olmazsa

Zengin olsan da kime ne
Nafıleye kibirlenme
Cemiyete muzurdur he
Şehavetli bey olmazsa

Alâeddin ne hoş kurar
İnsan dinler köpek ürür
Dinlemekten hep bezdirir
Sohbet ehli bey olmazsa

KURBAN BAYRAMI MÜNASEBETİ İLE ANNEME

10 Mart 1968

Tel tel olmuş ak saçların başında
Göründü hayalin gözüme anam
Eksilmeyen emellerim karşımda
Azmile koşarım izine anam

Bedenimi mücadele eritti
Yaban eller hevesimi çürüttü
Muhannet korkusu gurbete itti
İşledi cefalar özüme anam

Şâd olup da şu dünyada gülmedim
Şaşırdım yolumu işim bilmedim
Her ne ettim ise iflah olmadım
Hakaretler oldu yüzüme anam

On yıl var gurbetlerde gezerim
Sineme taşları basar ezerim
Bugün bayram günü seni özlerim
Köle olsun cismim sözüne anam

Alaeddin söyler sözün burada
Ciğerlerim oylum oylum yârede
Sana karşı güttüceğim murada
Eremezsem heyhat yazıma anam

ZATINA GELDİM

02 Eylül 1968

Babamın sulbünden hicret edince
Alemin ilmiyle dolmaya geldim
Su verip toprakla yoğurdun beni
Dünyanın halini görmeye geldim

Anam beni beşiklerde uyuttu
Eza çekip zor günlerde büyüttü
Mekteplere derç eyledi okuttu
Katibim sırrını dermeye geldim

Yalandır dünyanın ahiri yalan
Bellidir göçecek anadan doğan
Muayyen bir güne verirsin zaman
Seyredip ahvali bilmeye geldim

Nimeti ihsanın bileydim n'ola
Emri fermanına olaydım köle
Anamın atamın gittiği yola
Yetişip ben de ermeye geldim

El aman dilerim hak ahımıza
Af dilerim olan günahımıza
Bir gün toplayınca dergâhınıza
Mazimin hesabın vermeye geldim

Medet senden olur gayrısı hiçtir
Bilirim ahiri hallerim güçtür
Alaeddin her dem sana muhtaçtır
Kusurun affını ummağa geldim

NE ALDANDIN BE KARDEŞİM

22 Ekim 1968

Ne aldandın be kardeşim
Eti yenilmez insanın
Akıbetin toprak olur
İőlediđin kalır senin

Cemiyete eder zarar
Endamı ne işe yarar
Meőveretsiz hatır kırar
Şer eyleyip ne kazanın

Zirvesi bulutu yarsa
Fırtınalar bora kılsa
Yalçın kayaları olsa
Belinden yol geçer dağın

Tatlı dile doyum olmaz
Güler yüze kemlik gelmez
İnsanlıksa zayı olmaz
Ahiri kötü azanın

Alaeddin eder minnet
Mazlumlara etme zulmet
Sineni saracak bir dert
Lanetle dolar mezarın

YALANCI DÜNYANIN TÜRLÜ HALİNİ

20 Kasım 1968

Yalancı dünyanın türlü hâline
Halk edip cismimi erdirdin beni
Türlü mahlukatın her ahvalini
Cem ettin hikmette bildirdin bana

Anamın koynunda can ceset verdin
Sabi halim ilen dünyaya geldim
Bir zeman anamı dev gibi gördüm
Nice ahvalleri derdirdin bana

Ayaklandım sokaklarda oynadım
Atam meşakkatler çekmiş duymadım
Umar nedir diye kaygı kılmadım
Zamanla bunları sordurdun bana

Bir zeman da gençlik beni estirdi
Konuya komşuya bir dem küstürdü
Kasavet serime çöküp bastırdı
Nice ifadeler verdirdin bana

Meşakkatler çektim çile doldurdum
Ah ilen vah ilen rengim soldurdum
Neçe zaman sonra kendime geldim
Dahi neçelerin güldürdün bana

Aradım düşmanı özümde buldum
Bildim asiliğim tövbekekar oldum
Şimdi de kapına niyaza geldim
Gölgesiz saraylar ördürdün bana

Alaeddin der ki beni dönderme
Yüzüm kara elim bomboş gönderme
Bir yavuz mevsim fırsatını verme
Müdem ki ölümü gördürdün bana

OĞLUM

20 Şubat 1960 İstanbul

Sarıldın bacağıma gitmeyim diye
Sözünde bir hikmet var mıydı oğlum
Gidince gurbete gelmem mi niye
Durduğun şu kapı dâr mıydı oğlum

Gurbet yollarıyla eğnimi sardım
Uzadı aramız eremez oldum
Her an hayalinle baş başa kaldım
Gözlerim önünde tütersin oğlum

Ayrı düştüm melül olup gezerim
Hasretinden dertli sinem ezerim
Mevla'mıza arzuhaller yazarım
Ümidim kesildi felekten oğlum

Alaeddin der yolumu şaşırđım
Gurbet ellerine işim düşürdüm
Seni bir gül gibi koklar taşırđım
Şimdi hatrımı kim sorar oğlum

FUKARALIK ÖMRÜM İLE YARIŞIR

12 Mart 1960 İstanbul

Terk eyledim gayri sıla düzünü
Göremiyom anneciğim yüzünü
Gurbet elde ediyorum sözünü
Neyleyim elimden gelirim yoktur

Ninnilerle beşiklerde uyuttun
Uyku bölüp sütler verip büyüttün
Otuzunda gurbetlerde kaybettin
Felek zulüm etti tesirim yoktur

Fukaralık ömrüm ile yarışır
Zalim yazgı arzuma hep karışır
Ak saçlı annemin alını kırışır
Eyvah kurtulmağa takatim yoktur

Alaeddin der ki yıkılıp düştüm
Anneciğim gariblere karıştım
Bir başından iş geçmişe danıştım
Dedi yazgı bu hiç çaresi yoktur

HACI TANITIR'A

13 Nisan 1960 İstanbul

Mektubun ulaştı kahırlı başa
Gücendin mi yoksa bana kardeşim
Felek zehir kattı bulanık aşı
Bir tasam yok senden yana kardeşim

Unutturdu kavim kardeşten etti
Perişanlık aziz yoldaştan etti
Gözüm bağlı darül gurbete attı
Dört yanım aşılmaz sancı kardeşim

Kalplerimiz birdir yokluğa bakma
Lakin vefasızlık adımı takma
Arayı uzattım kusura bakma
Yakamı bırakmaz acı kardeşim

Alaeddin eder sılanın sözü
Uzak oldu nidem dostların yüzü
Unutmayın kelamınızdan bizi
Affeyle garibi Hacı kardeşim

HANE SENİN BAŞUCUNA VARDIM BEN

1963 Bünyan

Hane senin alnacına vardım ben
Sual edip dertlerini sordum ben
Bir bilenden haberini aldım ben
Öğrendim hikayen keder be hane

Sahiplerin kadın erkek ölmüşler
Evlatları döküm saçım kalmışlar
Eletmişler yetimliğe vermişler
Üzüldüm hikayen beter be hane

Bahçende açılan çiçekler solmuş
Bakılmamış avlun gazelle dolmuş
Bacadan kapıdan kasvetler dolmuş
Her vakit baykuşlar öter be hane

Başı bağlı atlar hür hüren olmuş
Kar yağmur tependen en dibe inmiş
İçindeki sırrın ah edip kalmış
Kimseler sormamış halini hane

Soykaların içeride depili
Odaların kilitlenmiş kapılı
İçine bir matem sütûn yapılı
Verem mi soldurmuş benzini hane

Ben bir yolcuydum yoldan eyledin
Perişan haline bakıp söyledim
Dedim Alaeddin nerden uğradın
Benim de yuvama benzersin hane

ÖĞÜNSÜN

4 Mart 1965

Bu dünyada doğan ölür
Ölüme eren öğünsün
İmtihandır cümle olur
Hesabı ilen öğünsün

Kavim kardeşi var ise
Hısımları ona yâr ise
Kadir kıymetin bilirse
Leyla'yı bilen öğünsün

Yönünü Kabe'ye dönüp
Beş vaktini tek mil kılıp
Kandil olup her dem yanıp
Borcunu silen öğünsün

Dünya rızkmı kazanıp
Hakkın bulup uzanıp
Vicdan uykusuna kanıp
Hakça sevilen övünsün

Güneş gibi ışık örüp
Dünyanın dört yönün görüp
Dört kitabın kadrin bilip
Okuyup yazan öğünsün

Cemiyete hizmet eden
Yolu beli incitmeden
Allah'a dosdoğru giden
Kötüyü üzen öğünsün

Alaeddin söyler bunu
Sorun aslını soyunu
Bu dünyada ahabını
Kol kola gezen öğünsün

KİMİNİ GURBETE KİMİNİ SILAYA

20 Mart 1965

Kimini gurbete kimini silaya
Eğrile büküle götürür yollar
Dev gibi dağları perde araya
Edip uzaklaşır bitmeyen yollar

Gönüllerde sılasını izletir
Hanesinde eşi dostu özletir
Çoluk çocuk hasret ile sızlatır
Yönü silaya gitmeyen yollar

Hasretlik çok acı keskin bir satır
Gariplik pek zordur sayılmaz hatır
Kadir kıymet bilmeze de uğratar
Tozu toprağı dinmeyen yollar

Alaeddin yad elde eyledi bizar
Söyler türküsüyle yâresi azar
Sayrılık zor hasretlik zor ellik zor
Kervan sesleriyle inleyen yollar

KURBAN BAYRAMI

1 Nisan 1966

Yine gurbetlikte geldin buluştuk
Hoş geldin mübarek kurban bayramı
Yedi yıldır hep yabanda buluştuk
Hoş geldin mübarek kurban bayramı

Alem neşelendi hoş bir demdeler
Hasretlik çekenler yalnız gamdalar
Ana bacı kardeş ne âlemdeler
Hoş geldin mübarek kurban bayramı

Mektuplar yolladım sevgili dosta
Kuşlar gibi gelip gidiyor posta
Yaban elde dolaşırım genç yaşta
Hoş geldin mübarek kurban bayramı

Alaeddin der ki gönlüm üzüldü
Gurbet gezmek alnımıza yazıldı
Kavim kardeş hayalıma düzüldü
Hoş geldin mübarek kurban bayramı

URUM ELİ SEN KIŞ İKEN

27 Şubat 1967

Urum eli sen kış iken
Bizim eller bahar şimdi
Çayır çimen çalı diken
Bizim elde seher şimdi

Açtı ağaçlar çiçeğin
Dağlardan ovaya değin
Kıpraşıp her bir böceğin
Neşeleri coşar şimdi

Koyunları meleşirler
Çayır çimen dolaşırlar
Kuzuların koklaşırlar
Muhabbetle koşar şimdi

Kuşları dallarda öter
Çöp çatıp yuvalar tutar
Cümle çiçek tozar tüter
İklim iklim aşar şimdi

Alaeddin yandı tütü
Geldi seni mesken tuttu
Hasretlikle ömrü bitti
Daha neler yaşar şimdi

KAZ IRMAĞI MELÜL MAHZUN KALMIŞSIN

Varıp bağdaş kurdum hemen yanına
Kaz ırmağı melül mahzun kalmışsın
Hal bilmezler engel kurmuş canına
Kaz ırmağı melül mahzun kalmışsın

Kara çalı yanlarını bürümüş
Göv gürleyen ağaçların kurumuş
Yatağından su çekilmiş kurumuş
Kaz ırmağı melül mahzun kalmışsın

İnsanoğlu engel olmuş işine
Gördüm neler getirmişler başına
Yosunların tutuşuyor taşına
Kaz ırmağı melül mahzun kalmışsın

Bent toplanmış ak suların hiç akmaz
Kuru kollarına kimseler bakmaz
Turnaların suya değip de kalkmaz
Kaz ırmağı melül mahzun kalmışsın

Alaeddin der ki her gün bir olmaz
Kararmış benzin ışıldayıp gülmez
Sen akmazsan heybelerin hiç dolmaz
Kaz ırmağı melül mahzun kalmışsın

■ ■ ■

**SARI
DEFTER**

19⁷⁰₇₉

YÜKLEDİN BARHANAM

Yükledin barhanam çektirdin göçüm
Çok uğraştım müşkül hallara gönül
Bir ahu bakışlı vefasız için
Seyirttim aşılmaz yollara gönül

Bekledim bahçeler açacak deyu
Canlanıp renklenip coşacak deyu
Demet demet güller sunacak deyu
Söyleştim yar diyen dillere gönül

Meyil verdim bir kaşları kemana
Düşürdü hayıfa koydu gümana
Çok münacatım var yüce Mevla'ma
Çoşturdu akıyom sellere gönül

Gündüzlerim geçti geceler oldu
Medetsiz dağlara vurdum yolumu
Benim muradıma kim sebep oldu
Girdin muhannet yıllara gönül

DİNLEDİM EFKARI

Şu cihanda verha çevgan eğledim
Elleri asalı bir derviş oldum
Acizim ezginim geldim zatına
Derdimin dermanı dost seni buldum

Dinledim efkari vefa görmedim
Havayi nefsimden iflah olmadım
Serhoşlar misali hep yalpaladım
Naçız ayağımı boş yere yordum

Vefasız yoldaşlar hileli sözler
Katılmış yürekler kıyımcı gözler
Maskeler takınmış sahtekar yüzler
Hakikatten kopmuş halleri gördüm

Bülbül sandım kara tüylü kargayı
Gülistan görmüşüm yapmacık bağı
Derdime bir çare bulurum deyu
Arzu hayalimi aradım durdum

Hakikat yolunda gördüm dost seni
Nuri kelamınla tenvir et beni
Alaeddin Kürtül bedbaht kul deyu
Hanene sığmıp huzura geldim

AMAN KAFİLEDEN SEÇİLME GÖNÜL

Aklını verip de dünya hırsına
Türlü hilelere katılma gönül
Elin ar eylemez namussuzuna
Bakıp da iğfale kapılma gönül

Riya ile birleştirme dengini
Mir oğlu ariftir anlar fendini
Fani için helak edip kendini
Sakın hüsrana atılma gönül

Hakkına razı ol şükrü terk etme
Sözünde sadık kal inkara gitme
Kavi ol here çite gücenip bitme
Azıcık pahaya satılma gönül

Kâmillerin meclisine katılıp
Ariflerle sohbet eyle oturup
Al dengini cevherlerden getirip
Gidip haydutlara tutulma gönül

Koç yiğit ol kollarını bağlatma
Adülere fırsat verip söyletme
Aslına sahip ol yüzün kirletme
Aman kafileden seçilme gönül

PARTİCİLİK

Bir yalan dönüyor ortada amma
Yalancı kim diyen kim dediren kim
Bir hakikat vardır bilinse amma
Bilen kim diyen kim dediren kim

Fesat tohumunu ektiler bize
Kimse muhabbetle gelmez yüz yüze
Atarız kurşunu biz izimize
Ölen kim diyen kim dediren kim

Bu millete n'oldu neden şaşırdı
Kardeşi kardeşe kimler düşürdü
Millet bir davanın peşine düştü
Düşüren kim diyen kim dediren kim

Ortamıza biri bir hile kattı
Herkes birbirinin gybetin etti
Bilinmeyen suçu hangimiz yaptı
Sahtekar kim diyen kim dediren kim

Tükendi itimat çözüldü bağlar
Edilen kelimeler ciğeri dağlar
Her hangimiz ölsek anamız ağlar
Düşünen kim diyen kim dediren kim

Alaeddin der ki bu nasıl elçi
Meydana koymamış terazi ölçü
Bir maksat dolaşp ortada gerçi
Suçlu kim diyen kim dediren kim

GARİBİN YARASI

Yine düştü şu aklıma çilesi
Düşündükçe volkan olur yanarım
Görmeyenler bilmez nedir yarası
Görenlerden garipliği sorarım

Sakınırım çakal ilen aç kurttan
Ancak kemlik gelmez mert oğlu mertten
Ârif olmayanlar ne bilsin dertten
Ben devamı o tabipten ararım

Bu nasıl alemdir kimi gördümse
Kamil sanıp sırlarımı verdimse
Her kime yaklaşıp yâren dedimse
Kendimde görürüm onca zararım

Bilemedim düşmanımı dostumu
Nice kavim kardeş benden geçti mi
Üryan kaldım giyemedim postumu
Ayazda kalmışım neye yararım

Yüce Mevla'm aciz kaldım ezdirme
Sırlarımı dostuma da sezdirme
Yad ellerde göynü buruk gezdirme
Ruhsatın olursa ben de gülerim

Alaeddin der ki halden bilmezler
Eşim dostum başucuma gelmezler
Yaralandım melhemlerin sürmezler
Gözyaşımı merhem diye sürerim

OĞLUM GEL

27 Aralık 1973 – Akcakoyunlu

Gönül arzuladı kara gözünü
Sabahtan seherde ulaşıp da gel
Hasiret eyleme göster yüzünü
Yolun derya olsa dolaşıp da gel

Doya doya bakayım ki yüzüne
Hasiret ateşi düştü özüme
Bahar gülü gibi tüttün gözüme
Coşkun seller gibi set aşıp da gel

Sakın oğlum sakın ah ile vahdan
Sabır et selamet dile Allah'tan
Ulu dağda gurub edip sabahtan
Doğan güneş gibi ışıtp da gel

Alaeddin der ki ağlatma beni
Mevla'ma emanet eyledim seni
Rakibini yenen pehlivan gibi
Kara günler ilen güreşip de gel

SIRTINDA DAĞARCİK ELİNDE ASA

Sırtında dağarcık elinde asa
Gezer diyar diyar garip bir yolcu
Ermemiş murada bürünmüş yasa
Arzusunda o yar garip bir yolcu

Akşam yeli hazin hazin esince
Dallardaki kuşlar sesin kesince
Karşı yamaçları gölge basınca
Gönlü hüznün duyar garip bir yolcu

Kahrolarak gider hasret yasından
Islanır yanağı çeşm-i yaşından
Sunar dudağına gurbet tasından
Yudum yudum içer garip bir yolcu

Biter yaylaların g l   imeni
Ermeyince artır ah-ı gümanı
Bir tarafta olsa sıla kelamı
Derdine dert koyar garip bir yolcu

Dost ilinden hoş bir haber duyunca
Yollar alır yüce dağlar boyunca
Seherleyin şafak vakti olunca
Yıldız gibi doğar garip bir yolcu

Alaeddin Kürtül  m r bitecek
Kazanç sağla ahirete yetecek
Dost bulasın ellerinden tutacak
İhtirastan cayar garip bir yolcu

MİDECİNİN MENFAATI BİTİNCE

13.12.1974

Midecinin menfaati bitince
Ekşitir yüzünü nankörcü olur
Kelimesi aleyhine dönünce
Değiştirir sözün nankörcü olur

Yüzüne bakarsan kibarın kibar
İçini ararsan küflüdür kokar
Kanser mikrobundan deha da beter
Azdırır izini nankörcü olur

Tutar sakalından eli ererse
Kahraman kesilir gücü yeterse
Rakibi üstüne sıkı gelirse
Gevşetir dizini nankörcü olur

Çıkarıcı ihtiras peşinde koşar
Velinimetini acımaz keser
İşine uymazsa babasın asar
Kış eder yazını nankörcü olur

Engerek misali aslından özü
Zemane uydurur ikidir yüzü
İşine gelmezse dostunun sözü
Azdırır dazını nankörcü olur

Fırsatçıdır ham tahtaya basarsan
Kuduzlaşır bol yalını kesersen
Başına hal gelip naçar düşersen
Çevirir ağzını nankörcü olur

Alaeddin Kürtül Mevla'm verirse
Hak için haldaş bul lüzum olursa
Zâlim adü sehavetin görürse
Eder niyazını nankörcü olur

SEN SENİ ÖVME

Bre şahi dilber sen seni övme
Serdarın sevinsin senden bana ne
Göğsüne dizmişsin sedeften düğme
Sevenin didinsin ondan bana ne

Giyinip kuşansan ibrişim şalı
Keklik gibi sekip ceylanca yürü
Müdem ki olmuşsun ellerin malı
Yadeller düşünsün gamdan bana ne

İster ki cemalin dolunay olsun
Gözlerin denizden derinde olsun
Seni seven kişi kaygına varsın
Şahinin çırpınsın avdan bana ne

Varsın bahçendeki güllerin açsın
Çırpınsın dalından bülbüller uçsun
Alaeddin Kürtül ne keder etsin
Sevenin övünsün senden bana ne

BİLDİR HALİMİ

Arzuhalim vardır şafak zamanı
Uğra dost iline sen badi seher
Olmasın sevgime söyle gümanı
Dost için yaşarım ben badi seher

Unutmasın n'olur bizim elleri
Gezdiğimiz yaylaları belleri
Açtı bahçemizin gonca gülleri
Dosta kokusunu sun badi seher

Kekikli sümbüllü ardıçlı dağlar
Açtı yaprak yaprak bahçeler bağlar
Abuhayat oldu suları çağlar
Dostu arayacak gün badi seher

Alaeddin der ki efkarda koma
Yüklendi barhana göçüyor oba
Gün gurub ederken uğra otağa
Bildir ahvalimi dön badi seher

VASIYETİM OLSUN HALEFLERİME

18 Mart 1976

Vasiyetim olsun haleflerime
Fırsatı elinden kaçırmayınlar
Ağaç dalı ile eser görünür
Kuşu kafesinden uçurmayınlar

Söz var aşığı maşuktan geçirir
Hal var akılı başından uçurur
An var doldurup aguyu içirir
Aman aman yolu şaşırmasınlar

Canım feda olsun mert oğlu merde
Kötünün kelamı düşürür derde
Kısmet olup uğranılan her yerde
Er olanı derde düşürmesinler

Aslanlarım kükreşsinler ovada
Şahinlerim usul uçsun havada
Alaeddin Kürtül ersin murada
Ahuyu kuzguna aldırmasınlar

ÇAĞIRINCA KOÇAKLARIM ULAŞIN

20 Mart 1976

Çağırınca koçaklarım ulaşın
Hayın düşmanıma vermen serimi
Aslan gibi peşim sıra dolaşın
Kesemesin zalim adü yolumu

Kara bulut gibi gökte dönünüz
Sulu sepgin gibi yere ininiz
Boz bulanık seller gibi olunuz
Durulup da doldurunuz gölümü

Tutkun olun çevrenizi kollayın
Kamillere selam meram yollayın
Arif olun kelimümü anlayın
Alaeddin der ki bilin halimi

BABAMA

Ali Küçükkürtül

İnkâr etmem senden aldım her şeyi
Ödemek boynuma borç olsun baba
Özünden verdiğin adı soyadı
Ödemek boynuma borç olsun baba

Ulu tanrım sağ koydukça bu canı
Yıkmadıkça dünya denen bu hanı
Damarımda senden akan bu kanı
Ödemek boynuma borç olsun baba

Her ıssız gecenin vardır şafakı
Korkma; dertler doldurursa afâkı
Verdiğin terbiyeyi ve ahlâkı
Ödemek boynuma borç olsun baba

Duamı beklerim Hak'ka dönünce
Sen istersen, Allah verir gönlümce
Zor olan hakkımı her bir yönünce
Ödemek boynuma borç olsun baba

Mahcubî bu borçtan tasalı gibi
Sanma Hain Karga Masalı gibi
Borcunu Karınca Misalı gibi
Ödemek boynuma borç olsun baba

ŞAHİNİME GÖVERCİN

15 Aralık 1976

Gönül arzu eder bir şahı cihan
Arasam beldeyi bulunur m'ola
Ok kirpikli siyah saçlı o leyla
Çıkıp da karşımda salınır m'ola

Bir fidan yetirdim meyveye döndü
Serpildi dalları gölgesi oldu
Gönül arzuladı bülbülce dilli
Acep bahçemizde görünür m'ola

Hayalimde döner oldu mestane
Kanarya misali gelip seslene
Taç olsa giyinsem başım üstüne
Hayalim hakikat olunur m'ola

Ahdımdadır kuba keklilik ahdımda
Gönül parem olsa idi tahdımda
Akşam girdi güneş gurup vahdında
Hatırım saymaz benden yerinir m'ola

AMAN AMAN AKIL BAŞA YAR İSEN

18 Şubat 1977

Aman aman akıl başa yar isen
Dost ara şahımın fermanı gibi
Bu camı şefkatle seviyor isen
Bereket bul hakkın harmanı gibi

Göründüğün gibi olsun özün de
Özünde olanı söyle sözünde
Çizgi çizgi leke koma yüzünde
Yaşa hakikatin kurbanı gibi

Anam babam dahi evladım deme
Doğruya biat et yalan söyleme
Emaneti üzerinde eyleme
Gezme kem yükünün kervanı gibi

Nefis gaddar olur hıncına uyma
Eza cefa edip mazluma kıyma
Alaeddin zebunu yalnız koyma
Omuz ver hakkın dermanı gibi

ŞU YALAN DÜNYAYA GÖNÜL VERELİ

Şu yalan dünyaya gönül vereli
Neler kelim eylettirdim dilimi
Aklım erip kendi kendim bileli
Ben mecnuna kıyas ettim halimi

Bazen bahçelerde güllere baktım
Sanki ateşlerde sinemi yaktım
Bir ahü bakışlı Leyla'ya çattım
Döndüm durdum koklatmadı gülümü

Deli gençlik aktı gitti sel gibi
Saçlarıma tel kalmadı el gibi
Kerem de yanmış ateşli yel gibi
Yandım bittim süpürmedi külümü

Çok uzandım eremedim murada
Eremedim engel oldu arada
Gezdim çöl gibi orada burada
Yurttan yurda döndürüyor yolumu

HASBAHÇE İÇİNDE ÖZEL BİR DALDA

19 Ekim 1977

Has bahçe içinde özel bir dalda
Turuncu tomurcuk açar bir gonca
Bülbülü şeydaya gelir bu hal da
Her yanından seda saçar bir gonca

Sabahta karışır kokusu yeke
Dayanamaz arzular böylelik hale
Sonunda seveni anlasa bile
Ne çare gaflete düçar bir gonca

Gariptir dünyanın halleri garip
Kimseler çözemez sırları bilip
Ne ezalar çeker poyrazlar görüp
Olur darmadağın uçar bir gonca

Hazan vakti gelir yaprak dökülür
Divane bülbülün dili tutulur
Çıplak kalır dalın beli bükülür
Uğunup kalır naçar bir gonca

Alaeddin üzülüp kahırlı olma
Hal bilmeze meyledip de solma
Mevlam muradları halketmiş amma
Sevenin önünden kaçır gül gonca

NE GEZERSİN DELİ TEKE MEYDANDA

29 Aralık 1977

Ne gezersin deli teke meydanda
Her boynuzun dama tahta biçilir
Kükürsün kişnersin şu bol meydanda
Edep bilmez südüğün de saçılır

Otlak benim deyip gezen her yanda
Şer saçmayı matlub eden her anda
Gel sor görür kıçımızı çoban da
Umursamaz sütünüzden geçinir

Alaeddin der ki sözüme kızma
Fidanı çiğneyip çimeni ezme
Akılsız başınla yalnız gezme
Kurt girer de kökünüzü geçirir

BU DÜNYA ZATEN GAFLETTİR

30 Ocak 1978

Üzme canın behey adem bu dünya zaten gaflettir
Mal emanet mülk emanet can da sana emanettir
Aldanma nefesine asla emelleri nedamettir
Fikretmeyen nadanlardır akibeti melanettir

Sadıkane dosta var ki arzunu bahşetsin dost da
Gir içeri eyle seyran neler tadacaksın aşkta
Seni senden eden ne ki ne ararsın başka tatta
Dertli isen bul tabibi tedavi olasin ey hasta

Dinle bülbül feryat eder gül bahane gönlü hakta
Turab olmuş yanar ağlar döner ağlar her şafakta
Mecnunu ol kalp evinde sönmez ateş ocakta
İste Allah'ından iste Makam-ı Cenneti bul afakta

Alaeddin didar onda huzura varabil sen
Et ibadet aç elini aşk ile çağır Şah'a
Gönlün dolu servetiyle huzuruna erebil sen
Zikreyle rıza dile figan eyle duyur Hakka

KARAGÖZLÜM SANA GELİCİM AMMA

30 Temmuz 1978

Kara gözlüm sana gelicim amma
Arada engel var aşamıyorum
Sundular aguyu altun tasıman
İçtim yudum yudum yaşamıyorum

Seni bana çok kestiler kanmadım
Başkasını canan diye anmadım
Seni benden eylemişler anladım
Peşin sıra kalan koşamıyorum

Meğer kemli gözler bizi heylemiş
Aziz sevdamızı yanlış söylemiş
Duydum ki sevgini benden eylemiş
Keder deryasını aşamıyorum

Bakmadılar figanıma sesime
Gül geçtiler imdadıma pesime
Köle diye harcadılar peşine
Alaeddin dostu küsemiyorum

DÖNSÜN YÖNÜMÜZ

19 Aralık 1975

Ne kazanç sağladık ne vefa gördük
Nereye uğradı n'oldu yolumuz
Neye heveslendik ne kemal bulduk
Neler kelam etti acep dilimiz

Yalancı dünyaya hevesli olduk
Cürümler işledik dostsuz da kaldık
Ne huzura erdik ne refah bulduk
Günler geçti hitam oldu ömrümüz

Ömür böyle böyle geçip gidermiş
Meğer hatır milyarlarla bedelmış
Düşünenler rıza eda edermiş
İbreti imtihan imiş günümüz

Gel gönül girelim dost hanesine
Dikkat mücadele gör binasına
Alaeddin Kürtül der ki uy çağrısına
Hak hitabına dönsün yönümüz

GÖNÜL KUŞU NAZ ÇEKMEZ

13 Aralık 1976

Bu yalan dünyanın tükenmez kahrını
Kadere eh deyip bilen olmalı
Adü galip olup zulüm edince
Mazlumun ardında duran olmalı

Yaşa ki bu başa gör neler gelir
Tacı tahtı üryan eder yel alır
Çektiğin çileler nafile olur
Gönül sandığına giren olmalı

Darılma kırılma sözüme dönüp
Kim sorar halını düşersen gelip
Ananın babanın kıymetin bilip
Sözünden hissesin alan olmalı

Alaeddin gönül kuşu naz çekmez
Seherleyin uçar ise el yetmez
Sonradan hal hatır sormak olmaz
Ezeli dostuna varan olmalı

AHU YAVRUM

Ahu yavrum hasretinden kasefeli gün geçer
Gündüz hayal gece rüya zulmet ile gün geçer
Bu feleğin cilvesinden matem ile gam geçer
Geçer kervan arkasından ah çeken hem of çeken

Ahu yavrum ah çekmekten didelerim yaş oldu
Yandı yürek kebab oldu yarelerim baş oldu
Gel gör kine bu divane mayhoş oldu nuş oldu
Akıl baştan uçtu gitti arkasından ah çeken

Ahu yavrum gün olur ki bülbülü figan gibi
Hem ağlarım hem gezerim Yusuf-u Kenan gibi
Saçlar beyaz gözler nemli dumanlı dağlar gibi
Yarelenmiş bir ceylanın arkasından ah çeken

KAHVERENGİ DEFTER

19⁸⁰₉₀

DOST KAPISINDAN

Kovulmak zillettir dost kapısından
Gönül ummayınca kahrolur kalır
Yaman değer dostun taşı insana
Ceset yaşasa da ümitler ölür

İflah etmez kalan kahir insanı
Kapkaranlık eder başa dünyayı
Zehir olur yiyip içtiğin cemi
Gülemez yüzleri mateme varır

Kırılan cam geri düzelir sanma
Kalp de cam misali olur insanda
Garib başı hoyuk olur bir anda
Bir acı söz akılı baştan alır

Galan gözler ağlar yağmur misali
Terki sıla olur eli asalı
Alaeddin gönül dosta küseli
Melülendir hastalanır can verir

GİDELİM

Gene duman oldu dağların başı
Hele giren durulsun da gidelim
Şaki tutmuş yol boyunu diyorlar
İyi haber alınsın da gidelim

Deli gönül sana güven olunmaz
Zarar ziyan gözlerine görülmez
Başbozuk dost köyüne varılmaz
Fermanımız sunulsun da gidelim

Irmak ırmak akar gözümün yaşı
Değmeyin kanıyor yaramın başı
Gerçek tabip versin dimağa nuşu
Yaralarım sarılsın da gidelim

Dosta haber salsam işlemez posta
Alıcı kuşları engeller işte
Kar mı var zarar mı yaptığım işte
Hesabımız verilsin de gidelim

Alaeddin oldum kendim bilmedim
Akıl baştan gitti iflah olmadım
Fettan pazarından matah derledim
Neticemiz bilinsin de gidelim

VEFALI ASAM

Vefalı asam dayanağım sensin
Bu ellerde dost yok imiş gidelim
Yolu göründü gurbet elinin
Kadir kıymet bilmiyorlar n'edelim

Dolaşalım yüce yüce dağları
Demir çarık giyinmenin çağları
At uşağı söz sahibidir gayrı
Değmezlere niye mihnet edelim

Varsın gönül acı zulüm söylesin
Dost var ise arkam sıra ağlasın
Gıybetçiler dedikodum eylesin
Ne çare ki böyle imiş kaderim.

Bu günler dolanır yârine gider
Bazı gece olur bazen gün doğar
Kadir Mevla'm daim iyisin eder
Helbet bir gün izal olur kederim.

Alaeddin sen aldırma zalime
Hak haklının sen hak yoldan ayrılma
Sabır et cefaya hamd et haline
Gelen gün bakalım neler kaydeder

GAFLET DÜNYASINDA YORULDU BEDEN

Gaflet dünyasında yoruldu beden
Hatıra dokunan kulları gördüm
Üç günlük ömüre verildi önem
Düzen dubaralı yolları gördüm

Sürdük gam kervanın kederler ile
Her boydan yoldaşlar yürüdük bile
Konduk göçtük her beldeye gam ile
Çilesi çekilmez belleri gördüm

Gamdan kasefetten ağardı saçım
Dumanlandı gözüüm ağrıdı başım
Çok meşakkat çektim her renk her biçim
Acılı tatlılı dilleri gördüm

Yalan dünya için ettim müdara
Nafile uğraştım düştüm kedere
Alaeddin yazılmıştır kadere
Yavan dili töhmet halleri gördüm

DUR YOLDAŞ

Bizim elin köpekleri
Ardın sıra ürür durur
Elinde ekmek olursa
Yalana yalana gelir

Yoluna çıkar kervanın
Huyu ürümek hayvanın
Yetirdiğin has meyvanın
Dalına salyasın sürür

Tön tön ardında gezerdi
Kuyruk sallar göz süzerdi
İşi bitince kızardı
Şimdilik de çem çem ürür

Nasreddin Hoca'ya uyduk
Dur be aslanım da dedik
N'olacak bilmem bu dirlik
Bilmem sonu neye varır

Yürüdük ovaya hır gür
Avlamak ne avı da yer
Alaeddin dur yoldaş der
O kuyruğun yere vurur.

SORMA HAİNE SOHBETİ

1 Mayıs 1982

Sorma haine sohbeti
Sözün kıymetin ne bilsin
Bir hiç için harcananlar
İrzın kıymetin ne bilsin

Beşere yüzü gülmeyen
Vurdum duymaz aldırmayan
Duaya el kaldırmayan
Arzın kıymetin ne bilsin

Modaya heves eyleyen
Bak olmuşlar ayan beyan
Cihata gayret kılmayan
Gürzün kıymetin ne bilsin

Hoca görmez vaiz duymaz
Aylaklıktan geri kalmaz
Yönünü kibleye dönmez
Farzın kıymetin ne bilsin

Devlet başa kuzgun leşe
Yaşayanlar sümme hâşa
Günahını etmez tasa
Nezrin kıymetin ne bilsin

Alaeddin gel dolaşak
Aşkın bağına ulaşak
Dergâha gelmeyen uşak
Fevzin kıymetin ne bilsin

VAR OLUNCA VARLIğINI

Var olunca varlığını
Bile bildin mi sen gönöl
Arzun yerine gelince
Gülebildin mi sen gönöl

Engeller niçin bilinmez
Hikmetten sual sorulmaz
Dünyada murad alınmaz
Alabildin mi sen gönöl

Gelir geçer devri alem
Ömür ne ki biter zaman
Hesap günü gelir heman
Kalabildin mi sen gönöl

Alaeddin bırak gamı
Yorma başı üzme camı
Ahirette öz mekanı
Bulabildin mi sen gönöl

DAĞLARIN DORUĞUN DUMAN BASINCA

Dağların doruğun duman basınca
Karların suları akınca gel gel
Şafak söküp seher vakti olunca
Garbinin yelleri esince gel gel

Karı kalkıp sümbül açınca dağlar
Çadır kurup yerleşince obalar
Bahar erip yaprak açınca bağlar
Gül goncasını açınca gel gel

Gam kervanı ufukları aşınca
Yüce dağlar aramızı kesince
Hasiretlik aklımıza düşünce
Gönül arzulayıp çoşunca gel gel

Alaeddin kabul olsun dilekler
Yardım eder yeşil donlu melekler
Seven sevdiğinden iyilik bekler
Gönlümün kederi basınca gel gel

BİR GARİBİM DÜŞTÜM TOZLU YOLLARA

24 Mart 1981

Bir garibim düştüm tozlu yollara
Gittiğim menzili bulabilsem
Varsın arkam sıra gybet etsinler
Dostunan beraber olabilem

Nafile yanarım dumanım tütmez
İzlerim izlerim yol dosta gitmez
Bir zalim nefsim var beni terk etmez
Bana adü kim ise bilebilsem

Gönül gayet sever hüsnü güzeli
Her dem arzularım o mahcemali
Bir vuslata tutkunum ki ezeli
Bir kez huzuruna varabilem

Özüm sevgi dolu mahbuba varsam
Belki çaresi var sırrımı versem
Daima ağlarım bir lahza gülsem
O şahı cihana erebilsem

Seherleri erken açan gül gibi
Sevgi uzar gider selvi dal gibi
Alaeddin gezer meczup kul gibi
Leyla diyen Mecnun olabilem

ARZU HAYAL KURAR ŞAHRAYN GÖÇER

8 Şubat 1981

Bu ne hikmet bu ne kudret ne kemal
Gönlümü gezdirir her türlü dalda
Bazen dervişleyin hırka giydirir
Bazen de bu gönül kuşanır şalla

Bazen sular gibi bendini aşar
Bazen şahinleyin yüksekten uçar
Bazen bizar olur kendinden geçer
Kovanında arı olur hem balla

Bazen gerilirse sert bir yay gibi
Bazen halimdir yumuşak huy gibi
Mehtaplı gecede dolunay gibi
Nedense konuşmaz sade bir dille

Gökyüzünde seyir eyler ülgeri
Deryalarda olur yelkenli gemi
Dolaşır da urum eli balkanı
Bazen bizar olur bir müşkül halle

Arzu hayal kurar sahraya göçer
Enginlere sığmaz yaylaya geçer
Alaeddin bu gönülden çok çeker
Huzur ister gönül bir sürü malla

DAĞLAR DERELER AŞINCA

Dağlar dereler aşınca
Düzler Mevla'ya varmalı
Aşıklar yollar tepince
İzler Mevla'ya varmalı

Koçak isen olma şaşkın
Filizlenip eşkin eşkin
Seller gibi çoşkun çoşkun
Gözler Mevla'ya varmalı

Kimse ile olma dargın
Yaşayana olsun sevgin
Hak yollarda yorgun argın
Dizler Mevla'ya varmalı

Arı gibi durma çalış
Peteginde bal tut halis
İnsan gibi doğru dürüs
Sözler Mevla'ya varmalı

Dünyaya gelmişsin niçin
Evme her şey senin için
Hakikati bulmak için
Yüzler Mevla'ya varmalı

Talip ol temizle için
Gör bak çekiliyor göçün
Alaeddin olmak için
Bizler Mevla'ya varmalı

YOLLAR UZAR UZAR YORGUN DÜŞERSEN

4-5-1981

Yollar uzar uzar yorgun düşersen
Kalk gidelim yolcu yolunda gerek
Bahçeler bozular tımar olmazsa
Bağcının emeği gülünde gerek

Sular bulansa da durulur yine
Pazar bozulsa da kurulur yine
Bir şeyler hazırla gelecek güne
Ticaret tacirin elinde gerek

Dumanlı dumanlı şu yüce dağlar
Hazan vakti gelir bozular bağlar
Kişi erliğini özünden sağlar
Güzellik insanın özünde gerek

Bülbül coşmayınca eylemez figan
Dost dostu sevmezse verir mi selam
Varalım haneyi huzura heman
Muhabbet yârenin gönlünde gerek

Alaeddin yarın n'olur bilinmez
Bir şey hazırla ki değerden kalmaz
Katır pazarından sohbet alınmaz
Bülbülün övgüsü dilinde gerek

BU DÜNYANIN AHVALİNİ BİLSEYDİM

Bu dünyanın ahvalini bilseydim
Avare gönlümü dinlemez idim
Şu üç günlük ömre heves eyleyip
Ser için müdara eylemez idim

Çırpındım yıllarca boş hayal için
Tükendi takatim kalmadı gücüm
Kelamlar eyledim berrak her biçim
Bilsem hiçe sözüm söylemez idim

Çok uğraştım amma gene onmadım
Bir lahza ayıkıp dosta varmadım
Geçici emele meyil bağladım
Heyhat sular gibi çağlamaz idim

Alaeddin aldım amma payımı
Değişmeyip devam ettim huyumu
Kazancım yok kayıp ettim hayımı
Her şeye meylimi bağlamaz idim

UMMAYA GELDİM

Benim derdim bana yine benden sirayet etmiştir
Arzularım coş eyleyip kainatı tutmuştur
Gaflet ile yüzen gemim deryalarda batmıştır
Ya Rabbi-l Alemin sana el aman demeye geldim
Affi ihsanından medet ummaya geldim

Her kime dönsem yüzümü kusurum boyumu aşar
Ben mecnunu biçareyim bilumum yollarım şaşar
Senden olmazsa inayet imdadıma kim koşar
Ya Rabbi-l Alemin sana el aman demeye geldim
Affi ihsanından medet ummaya geldim

Bu dünyanın cefası çok asla gam geçmez özümden
Ben garibi azadeyim duygulanmazlar sözümden
Geçti ömrüm beyhudeye kusurlanmış yüzümnen
Ya Rabbi-l Alemin sana el aman demeye geldim
Affi ihsanından medet ummaya geldim

Medet sende sen var iken binmem avam atına
Gam kervanın katarlayıp geldim işte zatına
Bu fakiri Alaeddin ahvali beyandır sana
Ya Rabbi-l Alemin sana el aman demeye geldim
Affi ihsanından medet ummaya geldim

SEVDA YOLLARINDA GEZDİM YORULDUM

Gönül bahçesinde aşkı arayan
Muhabbet bağında bulunur gel gel
Sevgi ırmağında desti dolduran
Yanan yüreğime sunuver gel gel

Gönül arzu verir isem gülşane
Hasretini çektim düştüm bu hale
Uzat ellerini biraz çık hele
Muhabbet ilacın aliver gel gel

Sevda yollarında gezdim yoruldum
Fikir çeşmesinde yundum arındım
Mahkemeye girdim ahvaller oldum
Müşkül hallerimden biliver gel gel

Arayıp gezerim sadık yârimi
Ancak yârim bilir benim halimi
Kimlere söyleyim ah u zarımı
Yolum çıkmaz dara giriyor gel gel

Alaeddin der ki kendimden geçtim
Sel olup çağladım bendimi açtım
Gurbet ellerinde garibim şaşım
Perişan hatırım soruver gel gel

GEL MEYİL BAĞLAMA HER GÖRDÜĞÜNE

Gel meyil bağlama her gördüğüne
Belki hakikatin hilafı olur
Aldırma çömezden yerildiğine
Elbet kine emri ilahî olur

Yar için yarene söyle selamı
Gönüller irşat et eyle kelâmı
Kem göz ilen nazar etme alemi
Elbet incitmenin günahı olur

Sahte gül dalında bülbül eylenez
Gaddar nefis bize doğru söylemez
Sonunda pişmanlık çare eylemez
Mahkeme gününde eyvahu olur

Bir zalim cihana şöhret salsa da
Şöhretinden bir pay sana verse de
Bırakma mazlumu zorda tasada
Yüce Mevla'sına niyazı olur

Neden dünya gayet şirin görünür
Mazlumun elinden hakkı alınır
Alaeddin sanma keseye kalır
Kötüler derbeder billahî olur

GEÇTİ GİTTİ BAHAR UĞRADI HAZAN

Geçti gitti bahar uğradı hazan
Ne zaman varılır ey gönül dosta
Bir an olsun tefekküre dalmadın
Ne zaman varılır ey gönül dosta

Açtı güller tomurcuğun bağladı
Esti seher Mevla'sını aradı
Aşıklar maşuka meyil bağladı
Ne zaman varılır ey gönül dosta

Gökte bulut hasretine ağladı
Sular sevdiğine akıp çağladı
Cümle mahluk mahbubunu aradı
Ne zaman varılır ey gönül dosta

Alaeddin Kürtül aldandın meğer
Hatalar eyledin etmedin keder
Gel soralım bu yol nereye gider
Ne zaman varılır ey gönül dosta

AKŞAM OLUP KARANLIKLAR BASINCA

Oğlum Ali'ye

21 Şubat 1981

Akşam olup karanlıklar basınca
Sokaklar beklenir pencerelerden
Kulaklar ses dinler kapı tıklasa
Beklenir bir yolcu y¼rekteñ özden

Hasret kıvılcımı sineyi korlar
Hayaller dillenir dudaklar söyler
Yeniden istikbal ister gönüller
Sorulur bir yolcu bakan gözlerden

Ara sıra maziden söz edilir
Coşar arzu derinlere gidilir
Ev halkına bazı vaatler verilir
Çocuklar söylenir gön¼lden dilden

Eř dost kelam eder hasretimizden
Takvim alır gider her gün ömürden
İnsan ümitlenir esen rüzgardan
Namerler fisıldar perdeden telden

Bilinmez sonları uzun yolların
Çekilmez çilesi gurbet ellerin
Gurbet bükt¼ Alaeddin bellerin
Beklenir bir yolcu y¼rekteñ özden

ESEN SEHERİN YELLERİ

Esen seherin yelleri
Yollar nereye nereye
Cüda düştüm yarenimden
Haller nereye nereye

Açılmaz bağı bostanım
Hazan vurmuş gülistanım
Şimdi ben kime seslenim
Diller nereye nereye

Meşakkat sardı bedeni
Bilemem zulum edeni
Köpürüp götürün beni
Seller nereye nereye

Seherleri yokladığım
Dikeninden korkmadığım
Has bahçede kokladığım
Güller nereye nereye

Seyirtip de varacağım
Alaeddin olacağım
Uzanıp da tutacağım
Dallar nereye nereye

ECEL CAN EVİNE GİRDİĞİ ZEMAN

26 Haziran 1985

Ecel can evine girdiği zaman
Mecal zevaline vardığı gündür
Terk eyleyip gider malı melali
Kabir kapısından girdiği gündür

Ne olursa bil ki o anda olur
Zalim belasını zulmünden bulur
Mazlum haklarını eksiksiz alır
Rüşvetsiz mahkeme olduğu gündür

Ulu sahralara konanlar göçer
Müebbet aleme cisimler geçer
İnsanlar ektiği hasılı biçer
Kişi hesabını verdiği gündür

Hizmet günü kardeş kavim burada
Kazancın ne ise verilir orda
Mevla'm vefalıyı bırakmaz darda
Kişi gönderdiğin aldığı gündür

Ersen rızaya hallerin hoştur
Bahşedilir tahlar gönüller nuşdur
Alaeddin inan gayrısı boştur
Seven sevdiğini bulduğu gündür
Aşık maşukuna erdiği gündür

DEĞME KERVANIN BAŞINA

Değme kervanın başına
Yorgun kırgın gidiyorum
Çıkma ezginim karşıma
Yorgun kırgın gidiyorum

Geçtim gam dolu yolları
Aştım dağları belleri
Terk ettim bizim elleri
Yorgun kırgın gidiyorum

Bir dem efkara dalmışım
Gam yükünü denk almışım
Ömür boyu aldanmışım
Yorgun kırgın gidiyorum

Güneş ufuğa ulaştı
Karşı tepeleri aştı
Saçıma beyazlar düştü
Yorgun kırgın gidiyorum

Neçe kapıları çaldım
Neçe çehreleri gördüm
Alemden payımı aldım
Yorgun kırgın gidiyorum

Alaeddin der şaşırđım
Yolu çıkmaza düşürđüm
Bin dereden denk aşırđım
Yorgun kırgın gidiyorum

TEFEKKÜR DAĞININ BAŞINA ÇIKTIM

Tefekkür dağının başına çıktım
Uzaktan uzağa halleri gördüm
İman gözü ile iyice baktım
Allah'a götüren yolları gördüm

Hayata hayattır Kur'an'ın nuru
Meyve veren ağaç yiyor çamuru
Anladım ki her şey hakkın memuru
Arının yaptığı balları gördüm

Her canlının rızkı veriliyor bak
İşe ambarı sanki su toprak
Sebepler halk etmiş Rezzak-ı Mutlak
Tablacı misali dalları gördüm

Hiçbir emek zayi olup gitmiyor
Karıncalar tembel tembel yatmıyor
Cırcır böcekleri boşa ötmüyor
Daima zikreden dilleri gördüm

“Gam Geçmez Özümden”

**(Günlüklerinden ve
Mektuplarından Pasajlar)**

12 Mayıs 1947 tarihli günlüğünden:

Mahallemizden Ayşe Abla beni Adana'ya gitmem için teşvik eyledi. Bu surette kendisini de Ceyhan'a kocası eczacı Halil Efendi'ye götürcektim. Anam, Ayşe ablaya kanmış benim Ceyhan'a gitmemi icbar ediyor.

Hazırlandık, Ayşe ablanın parası olmadığı için parayı ben harcadım. Dört gün bekledim sonra Halil efendi paramı verdi, Ceyhan'dan Adana'ya hareket eyledim. O akşam Maraşlı Çulha Hasan Bağdagezer ile buluştuk. Ankara Oteli'nde yerleştik. Lokantada amcamın oğlu İbrahim ağabeyimle görüştük. İstanbul'a diye çıktı idi, Adana'da kalmış.

Ertesi sabahı M. Mensucat fabrikasına gittim, müracaat eyledim biraz bekledik atölye ustası geldi, bugün çıkış günüdür yarın Perşembe günü geliniz dedi nüfus kağıdımı aldım. Biraz Atatürk Parkı'nı, Ulus Parkı'nı falan gezdim. Sıcaktan usandım öğleye doğru otobüsle geri Ceyhan'a geldim.

Ceyhan'da gezerken Maraşlı Çerkez Hayreddin'i gördüm, kunduracılık yapıyor. Dükkânına gidip geliyorum ustası Hacı Ö. ile tanıştık. Kardeşimin Çıkrıkçı olduğundan bahsettim orada münhal bulunan bir gediği göstererek bir baraka yapıp çalışmamızı tavsiye eyledi. Para hususunda da yardım edecek oluyor kendisine de bir pay ayıracağız.

Maraş'a mektup yazdım haber çıkmadı. Birkaç gün sonra ben geldim gelirken de Hacı ustanın yanına 15 lira bıraktım ki tahta falan alıp hazırlasın diye. Maraş'a geldim, ekin biçim zamanı idi. Hamza ekinde çalışmaktaydı. Bu arada Ramazan-ı Şerif geldi. Ben Ramazanlıkta zayıf düştüm, hasta oldum. Bir iki ay sonra iyi olduğumda Hacı ustaya mektup yazdım. "Ekin zamanı olduğu için halk yazıda pamuktalar, deha gelme ben sana zamanı gelirse haber gönderirim" dedi. Bundan sonra bir iki mektup yazdımsa da Hacı Usta cevap vermedi. Bir defa akşam Maraş'ta rast geldi. Maraş'a dönüp geleceğini söyledi, yarın görüşelim diye randevu verdi fakat görüşmeden Maraş'tan gitmiş. Beş vakit namaz kılan Hacı Ö. Usta benim 15 liraya da tenezzül eyledi.

25 Temmuz 1954 tarihli günlüğünden:

Bugün Pazar gününden istifade ederek Tekerek, Üngüt ve kazma musluğundaki bağımız kariyelerini seyahat eyledik. Haydar kalfa ile sabahın gün doğum zamanında bağ yolunu tuttuk mevsim bağ zamanı

olduğundan herkes faaliyette, kimisi merkepli kimisi iri hayvanlı kimi de taksi ile bağ bahçe işine veya eğlenmeye gidiyorlar. Tabiatın cömertlik zamanı her taraf şendir. Gün evvelisi sözleşmiş olduğumuz Doboğlu Mehmet ile Kör Pınar'da buluştuk. Maziden anlatarak yol ayrımında Tekerek tarafına doğru Maraş'ın kurtuluşunda vurulduğu yere gömülen şehit mezarlığını geçtik Tekerek Pınarı'na geldik. Buralarda manzaralar bambaşkadır. Yaprakları arasında meyveleri ile bir kat daha süslenen ağaçlar ve derelerden akan şelaleler, Tekerek Pınarı'nın suyu gönüllere refah saçıyor. Kendimi başka bir âlemdeyim hissettim. Arz üzerinde dikili çirişim bulunmadığından şu tatlı yerde ve memleketimde kendimi garip telakki ettim. Allah'ımdan dileklerde bulundum. Pınarda çok kalmadık, ayrılırken orada bulunanlara Allah'a ısmarladık dedik, şimdi de Üngüt'e gidiyoruz. Yahya Efendi bağı kenarından geçiyoruz. Orada bize bir mahcupluk sirayet eyledi çünkü arkadaşım Doboğlu Mehmet, Yahya Efendi'nin kâtibidir. Komşumuz olan Yahya Efendi'nin oğulları da orada bizi görmekteler. Mehmet de çok müteessir Yahya Efendi semtini geçerken. Haksızdı, şu kavakların yanında vurdum diye dereyi gösterdi. O anda dünyadaki kötülüklerin sonu olmadığını bir daha anladım. Alimafa altundan boz tepeye Mehmet'in bağına geldik, orada da biraz kaldık, üzüm yedik ve Üngüt'e geldik. Burada daha başka güzellikler vardır, her taraf kavak ve söğüt ağaçları ile süslü. Su gayet çok, her yerden bir kaynak fışkırır burada. Köylülerin evlerinden radyo sesleri geliyor. Kaynağın birinden kabımıza su aldık, oradan da bağımıza geldik. Şimdi çalışma faaliyeti başladı, yaprakların kapatmadığı üzümlere dal kesim gölge yaptım. İkindiye doğru yorgun bir halde eve geldim. Biraz istirahatten sonra evin önündeki yazlık çardakta bugünkü hatıralarımı güneş ufuktan aşarken yazdım.

12 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

“1942 senesinde dokumacılığı öğrendim. Salim Koç yatağından direzin çektim, çalışıyorum. Bir gün tarak yüzünden aramız gerginleşti, ayrıldık. Günlerce avare gezdim, perişan oldum.”

İkinci Dünya Savaşı'nın getirdiği yokluk ve kıtlık şartları içerisinde İstiklâl Harbi gazilerinden, Maraş Çete Harbi'nin çetelerinden babası Berber Ali 27 Nisan 1943'te vefat eder.

“On üç yaşına girmiştim. Babam öldükten sonra boyum bir parmak bile çıkmadı.”

15 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

“23 Temmuz 1948 günü Maraş Askerlik Şubesi’nde 929’lu arkadaşlar ile muayene edildik. Sıhhat ölçümümde sıklet 46 kg, boy 159 cm, göğüs 74 cm, soluk 81 geldim. Havacı askeri yazdılar.”

15 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

“16 Ekim 1949 günü Çorlu Hava Er Eğitim Okulu’na sevk edildik. 4,5 ay talim terbiye gördük.”

15 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

“Çorlu’dan sonra 2 Mart 1950’de kıtalara tevzi edildik. Eskişehir Hava Harp Okulu’na gönderildim. Hava Harp Okulu Levazım Bölüğü’nde yazıcı olarak kaldım.”

21.11.1950 tarihli mektuptan

“Kırk altılılar asker oldular. Çoğu şark tarafına gitti. Kayabaşlı Mehmet, bizim mahalleden Kumbur Mustafa, Halil Efendinin oğlu Ökkeş, Cuma’nın Ömer’i, Reşit hep asker oldular.

Maraş’ın içi de çok bozulmuş, ben geceleri dışarı gezmek için çıkmaya korktum. Ahır Dağı’nda 91 lira için bir adamı vurdular, adam ölmedi oduncuların yardımı ile hastaneye ulaştı, vuran meçhul.”

Arkadaşı Mustafa’ya yazdığı 8 Aralık 1950 tarihli mektuptan:

“Sana bu satırlarımı ne kadar kızarak yazdığımı anlatmam. Sebebi de 3-12-1950 tarihte yazdığın mektupta hikâyeti yarıda bıraktığındır. O kadar merakta kaldım ki hırsımdan mektubunu yırtacaktım. Fakat düşündüğümde mektubun büyük bir hatıra olduğu, geçen günlerde bu maceraları hatırlatacağı aklıma geldi, vazgeçip sana bu satırlarımla darılmaya karar verdim. Satırlarıma bu az yazılarımla karar veriyorum. Huyumu bildiğin halde beni merakta bıraktığın için çok gücendim. Bundan sonraki yazdığın mektuplarında böyle hata yapmamanı rica ederim.”

15 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

“8 Ekim 1951’de terhis edildik, bu suretle muvazzaflık askerliğimi ikmâl eyledim.”

Bazen kitabın sayfaları arasında hâlime uyacak çareler arıyorum; yine ümit yok. Hatıra defterimi arıyorum, bir sürü meşakkatlerle geçen mazimi görüyorum. Çocukluk çağımı hatırlıyorum, ne hoştu, ne idi o günler? Dede, baba hepsi hayatta, 19 yaşlarında Durdu kardeşimi kaybettikleri için benim üzerime çok düşerlerdi, çok neşeli ve şendim. Bir gün bu gamsız hayat sona erdi. 27.4.1943'ten beri günlerim tasalı geçmekte.”

11 Mayıs 1954 – Alaeddin Hoca’dan Hamza Çavuş’a yazılmış mektuptan:

“Buralarda Ramazan’dan sonra ekine gidilecektir. Bağı kazdım dün, pazar günü de gittim, orta fistiğin hizasına kadar sardım. Gelecek pazara bitiririm ümidindeyim inşallah. Maraş’ta pahalılık vardır şıra ile buğdaydan ucuz hiçbir şey yoktur. Etin kilosu dört buçuk lira, yoğurt bugün 40 kuruştur, Aydınlılar Maraş’tadırlar onlar gelmeden 80 kuruştur ve her şeyde buna nispeten pahalıdır, sonu iyi olur inşallah.»

4 Temmuz 1954 tarihli günlüğünden:

“Bismillahçı Mehmet bir haftadan beri evinin altına açmış olduğu bakkal dükkânına sermayesiz ortak etmek istiyor, olmak istemiyorum. Dükkânı idare edemediği için “beni mağdur bırakma” diyor. Bugün akşama kadar uğraştı, bahane ile atlattım. On bir senelik arkadaşlığımıza bozulma sebebi olur diye reddeyledim.”

25 Temmuz 1954 tarihli günlüğünden:

Bugün Pazar gününden istifade ederek Tekerek, Üngüt ve kazma musluğundaki bağımız kariyelerini seyahat eyledik. Haydar kalfa ile sabahın gün doğum zamanında bağ yolunu tuttuk mevsim bağ zamanı olduğundan herkes faaliyette, kimisi merkepli kimisi iri hayvanlı kimi de taksi ile bağ bahçe işine veya eğlenmeye gidiyorlar. Tabiatın cömertlik zamanı her taraf şendir. Gün evvelisi sözleşmiş olduğumuz Doboğlu Mehmet ile Kör Pınar’da buluştuk. Maziden anlatarak yol ayrımında Tekerek tarafına doğru Maraş’ın kurtuluşunda vurulduğu yere gömülen şehit mezarlığını geçtik Tekerek Pınarı’na geldik. Buralarda manzaralar bambaşkadır. Yaprakları arasında meyveleri ile bir kat daha süslenen ağaçlar ve derelerden akan şelaleler, Tekerek Pınarı’nın suyu gönüllere refah saçıyor. Kendimi başka bir âlemdeyim hissettim. Arz üzerinde dikili çirişim bulunmadığından şu tatlı yerde ve memleketimde kendimi garip telakki ettim. Allah’ımdan dileklerde bulundum. Pınarda çok kalmadık, ayrılırken orada bulunanlara Allah’a ısmarladık dedik, şimdi de Üngüt’e gidiyoruz. Yahya Efendi bağı kenarından geçiyoruz.

Orada bize bir mahcupluk sirayet eyledi çünkü arkadaşım Doboğlu Mehmet, Yahya Efendi'nin kâtibidir. Komşumuz olan Yahya Efendi'nin oğulları da orada bizi görmekteler. Mehmet de çok müteessir Yahya Efendi semtini geçerken. Haksızdı, şu kavakların yanında vurdum diye dereyi gösterdi. O anda dünyadaki kötülüklerin sonu olmadığını bir daha anladım. Alimafa altundan boz tepeye Mehmet'in bağına geldik, orada da biraz kaldık, üzüm yedik ve Üngüt'e geldik. Burada daha başka güzellikler vardır, her taraf kavak ve söğüt ağaçları ile süslü. Su gayet çok, her yerden bir kaynak fişkirir burada. Köylülerin evlerinden radyo sesleri geliyor. Kaynağın birinden kabımıza su aldık, oradan da bağımıza geldik. Şimdi çalışma faaliyeti başladı, yaprakların kapatamadığı üzümlere dal kesim gölge yaptım. İkinciye doğru yorgun bir halde eve geldim. Biraz istirahatten sonra evin önündeki yazlık çardakta bugünkü hatıralarımı güneş ufuktan aşarken yazdım.

3 Ekim 1954 tarihli günlüğünden:

“Bugünlerde yine yokluk sıkıntıları arasında mücadele etmekteyim. İki seneden beri ustaya olan bir miktar borcumu bütün gayretlerime rağmen bir türlü ödeyemedim. Dokumacılıkta kazanç, masrafımızı ödeyememekte. Başka türlü de vaktime uygun bir iş bulamıyorum.”

8 Ekim 1954 tarihli günlüğünden:

“Doboğlu Mustafa konuştuğumuz üzere İstanbul'dan beni çağırıyor fakat tereddüt ediyorum. 330 lira Hacı Osman ustaya borçluyum, bu borcumu iki seneden beri ödeyemiyorum.”

24 Ekim 1954 tarihli günlüğünden:

“Pazar akşamı yine usta ile işlerin boyunu uzatacağı yüzünden laflaştık. Doboğlu Mustafa ile Yıldız Sineması'na gittik, Bağdat Sihirbazı Sâkî filmini seyrettik.”

11 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

“Kaynım Bayram'a geçen yaptığı kavga dolayısıyla mahkeme neticesinde 10 ay hapislik verildi. Bayram'ı karakola götürdük, on ay sonra mevkuf edilecektir.”

12 Aralık 1954 tarihli günlüğünden:

1942 senesinde dokumacılığı öğrendim. Sağlim Koç yatağından

direzin çektim, çalışıyorum. Bir gün darak yüzünden aramız gerginleşti, ayrıldık. Günlerce avare gezdim, perişan oldum. Nihayet günün birinde Acans Mehmet beni Devecili Mahallesinden Cinnik Musa'ya takdim etti, onun da üç direzinini işledim; bu adam işçiliğimden kesiyordu ayrıldım. Fakat bu defa da çok gezmedim, Vakkas Usta'dan iş çektim. Vakkas Usta beni çok severdi amma oğlu Mustafa ile anlaşamadık bir gün Vakkas Usta'yı da terk ettim. Şihmat Ali Efendi'den direzin çektim, Şihmad'dan işlerken sinir hastalığına kapıldım ve bu hastalığa da tahammül edemedim, işi terk ettim.

Hastayım işten kafam almıyor, parasız perişanım ne hatırımı soran var ne hâlim biliniyor. Saçım uzadı, kulaklarıma kadar indi. Ayakkabımın altı tamamen düştü, çorabım yok, perişanım hem de çok perişanım. Evde annem yüzüme bakmaz oldu. Durgun dimağım hiç laftan almıyor, hâlime bakan yok. Aleyhimde dedikodular oluyor.

Bir gün sabahtan annem saçımdan tuttu beni yataktan öyle bir çekti ki uykumdan peren oldum, saçım yolundu zaten gecenin sabah vakitlerine kadar uyuyamıyorum. Sabahtan da ağır ithamlarla uyandırırılar, çalışmam deli koyun gibi gezerim, arkadaşlarım da benimle konuşmazlar.

Akrabamız Hacı ile halkevinde oturuyoruz. Oturmam için çok ısrar ettiği hâlde kahvecinin getirdiği kahveyi düşünmekten içemiyorum, paramın olmadığını düşündükçe elim titriyor, neredeyse elimden fincan düşecektir. Kahveyi içtikten sonra nice heyecanlar geçiriyorum. Hacı'nın eli kesesine girip çıkana kadar neler çektiğimi hesap edemem. Çok durmadım Hacı'dan müsaade istedim, kalktım. Yine bir gün H. Ökkeş, Yasin, Köşgeroğlu, M. Boru, ben sinemanın önünde geziyoruz. Onlar sinemaya girmek istediler, ben öziür beyan eyledim, kaçacaktım, bırakmadılar. Loca alında, bana da ayrıca bilet aldılar, Yıldız Sineması'na girdik. Fakat ben mahcubiyetimden ne konuşulan lafı dinliyorum ne de sinemayı seyrededim. Bu anda sinemacı Darendeli Hacı geldi, locada beş kişi olduğumuz için bilet sordu elimi cebime attım, bileti bulamıyorum heyecanlar yine başladı. Kıymatlı arkadaşım Köşgeroğlu çok şaşkınsın, sakın ol dedi, nihayet bileti bulabildim de belâdan kurtulmuş oldum.

8 Ocak 1955 tarihli günlüğünden:

“İstanbul'a gitmek fikirlerindeyim. Doboğlu Mustafa'ya mektup yazdım.”

25 Mart 1955 tarihli günlüğünden:

“Kayseri, Malatya, Adana, Tarsus, Nazilli, Konya-Ereğli dokuma fabrikalarının müdürlüklerine 16 Mart'ta mektup gönderdim, cevap alamadım.”

10 Nisan 1955 tarihli günlüğünden:

“6 Nisan ve 7 Nisan günlerini Antep, Nizip, Birecik'te iş aramakla geçirdim fakat bir şey çıkmadı. İlk defa anamın kahırlı çehresi ile karşılaştım, kendilerinin kahrından gurbete kaçtım, felek yine işimi ters getirdi, geldim. Yüzleri bana bir lahzacık gülmüyor.”

22 Mayıs 1955 tarihli günlüğünden:

“Ramazan-ı Şerif'i tamamen, Allah'ın yardımı ile tuttum. Bugün bayramın biridir. İbrahim Gözübenli'nin evine gittikten sonra kalfalarla birlikte İbrahim Gözübenli'nin iştirakiyle patron Ahmet Ahlaklı'nın evine gittik. Hapishaneye kaynım Bayram'ın ziyaretine gittim, şimdi evde hatıramı tutuyorum. Bu bayram da parasızım.”

1 Ağustos 1955 tarihli günlüğünden:

“Bugün Kurban Bayramı'nın ikinci günüdür. Ankara'da avukat, annemin halasının oğlu Niyazi Bey bayram için Maraş'a gelmiş, akrabalık dolayısı ile bizi de ziyaret eylediler fakat fukaralığın tesirinden kendilerine mahcup düştüm. Bu bayram da parasızım, hatta kurban dahi kesemedim. Ancak ki bir oğlak aldım kimselere göstermedim gece eve getirdim; ertesi güne ahıra sakladım, kestim. Tabiki eve şeker falan da alamadım. Ben ele karşı refahım gibi görünürken Niyazi Ağabey oğlu Sait ile çıkageldi! Hâl hatır sormağa devam ettiği müddet içinde ben eriyip akacak kadar mahcubiyetinden sıkıldım. Bir şey olmadığı için ikramda bulunamadım, yalnız bir fırsat bulup Türkan kızı bakkala gönderdim fakat bakkala borçluyum, [bir şey] vermemek ihtimali olur diye güvenemedim. Niyazi Ağabey gil gitmek istedi, çocuk bakkaldan gelene kadar gitmemesine mani olmadım gittiler! Borcun şiddeti içeriye bir defa daha işledi! Ne çâre, kurtulamadım gitti!”

18 Ağustos 1955 tarihli günlüğünden:

“Bayramın dördüncü günü idi, Necati ile Kaleye gezmeğe gitmiştim. Kalenin bekçisi Muhacir Ahmet ağa bir ağacın altında yatmakta olan gençten bir adamı göstererek “şu adam açtır, garipmiş, akşam da burada yatmış” dedi! O anda tekmil vicdanım sızladı, hemen genci çağırdım. Beraberimizde

götürdüğümüz karpuzu kestik, yedi. Çarşı uzakça olduğu için belki açlıktan gidemez diye ekmek parasını karpuzu yedikten sonra verdim; gitti ekmeği alıp geldi. (...) Fazl'yı eve getirdim, iki gece bizde yattı.”

17 Ekim 1955 tarihli günlüğünden:

“Bugün kaynım Bayram saat 13.30'ta tahliye edildi.”

19 Kasım 1955 tarihli günlüğünden:

“Kaynım Bayram'ın asker oluşu – Bugün kaynım Bayram'ı Maraş İstasyondan Malatya'ya askere yolladık.”

21 Nisan 1956 tarihli günlüğünden:

“Bugün Kayınbabam barhanasına bağı kazdırdım. 8 ırgat, dört çökerme, derenin boru ve ayırımı alarak bağı bitirdiler. Yevmiyeler 6 liradan 8 ırgat 48 lira etti.”

12 Haziran 1956 tarihli günlüğünden:

“11-12 Haziran 1956 Salı akşamı oğlum oldu, ismi Ali Rıza'dır. Mutlu günlerimden biridir. Bugün keza Gülüzar'man da barıştık. Dört seneden beri beklediğim, ismimi anacak ve andıracak biricik eserim bugün dünyaya geldi, gelmesiyle de halası Gülüzar'la da aramızı bulup bizi barıştırdı. Evet, Ali Rıza'nın oluşu beni mesut bir hayata kavuşturmuştur çünkü bu günden beri ev halkı bir deha birbirimizin kalbini kırmadık demektir. Geçim hayatım da düzelmeğe başlamıştır. Şimdi elimde 4-5 yüz liralık bir saya makinası bir de sermayemden dokuma direzinim meydana geldi. Allah'ımdan da isterim ki bu çocuk beni yakmaya.”

6 Haziran 1960 tarihli karısı Kerziban'ın söylediği şiirden bir dörtlük:

İstanbul'un yolu uzundur uzun
Dağlar ara yerde görünmez yüzün
Bayramda alıp da gelem din izin
Tez gel yârim tez gel göresim geldi

“14 Şubat-15 Şubat 962 – Çarşamba'yı Perşembe'ye bağlayan ve Ramazan'ın onuncu akşamına bir kızım oldu, ismi Hatice'dir.”

“Ben Kayseri Bünyan'dan geldiğimde Şerife isimli kızımı gördüm. 7 Nisan 965'de doğmuştur.”

9 Mayıs 1966'da:

“Sultanhanı derler gedip uğradım
Atın dizginini çekip eyledim
Palasın Köyünü sual eyledim
Bir muhabbet için vardım Palasa”

“20’yi 21 Şubat 967’ye bağlayan Salı gecesi bir oğlum oldu, ismi Hüseyin konuldu. Hüseyin dördüncü çocuğumuz olup Bünyan Sümer Mahallesi Yumrukaya Sokak Hane No 14’teki oturduğumuz evde doğdu.”

“9-III-1967 günü gece soba söndüğünden odanın içi buzdolabı gibi soğumuştur. Hasta olmaktan korktuğum için yataktan üşüyerekten kalktım, odun yakmak meşguliyetinden üşürüm diye Ali’nin eski çizmelerini sobaya sokup yaktım ve üzerine kömür koydum”

1976’da oğlu Ali’ye yazdığı mektuptan:

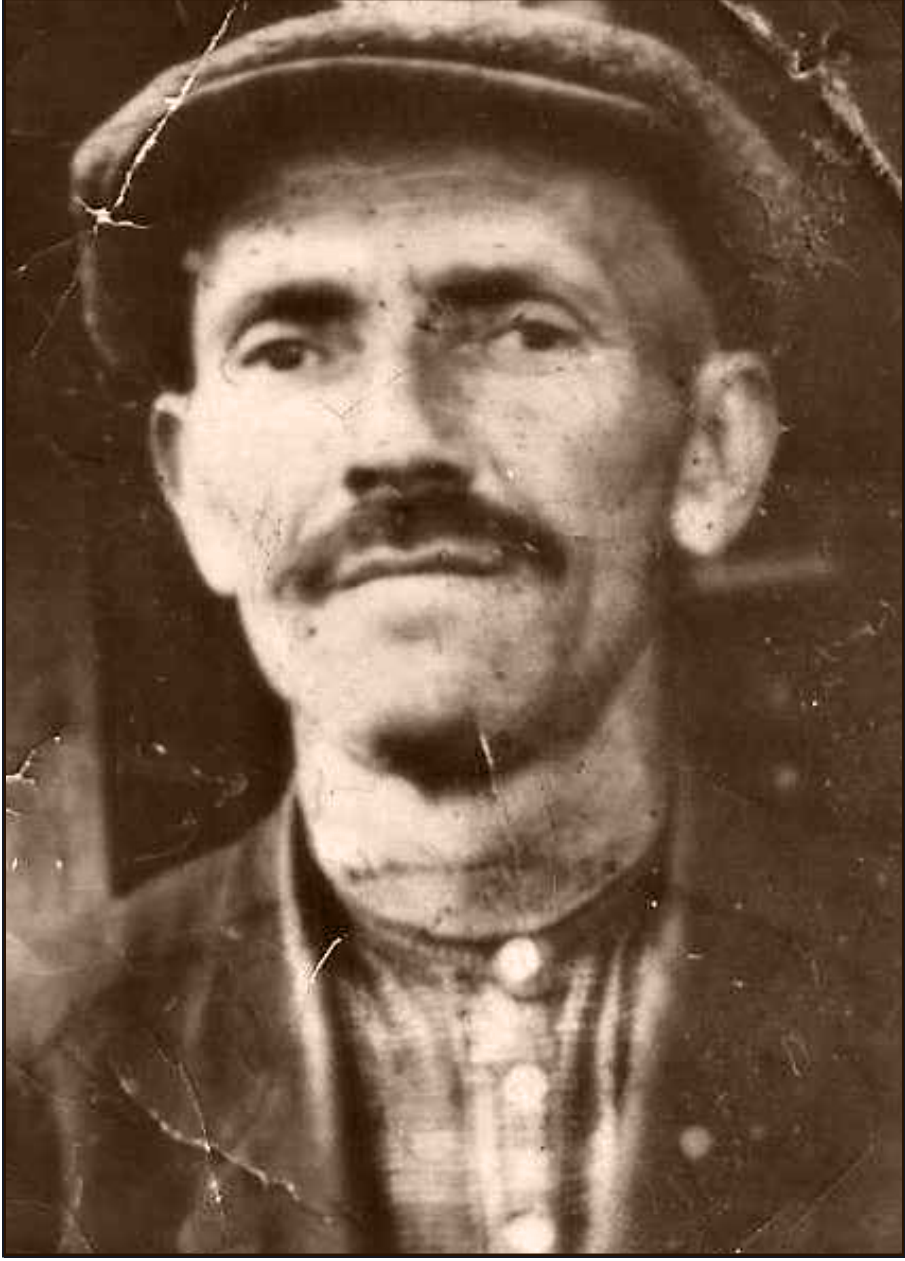
“Hayati’nin okula kayıt oluşuna o kadar sevindim ki ben yeniden gençleştim gibi oldu. Cenâb-ı Allah inşallah bize de ak günler gösterecektir. Yalnız kurs meseleniz nasıl oluyor, teferruatlı yazınız. Çalışabilecek misiniz, dayma yardımcı olun? Talebeliğinizi Türkiye’den de tanıtacağız diyorsun, öğretmenliğini de orada devam ettirecek dilekçe de ver bakalım.”

1990’da hacca gider.

“16 Haziran 1990 01.30 – Kahramanmaraş’tan kalktık. 17 Haziran 1990, 14.30’da Irak hududundan hareket ettik. 16.22 – Musul’a geldik. 18 Haziran, 02 civarı – Bağdat’a geldik. Sabah namazı Ebu Yusuf Camiinde kıldık, İmam-ı Azam ve Abdülkadir Geylani hazretlerini ziyaret ettik. 21 Haziran – Suudî kapısından çıkıyoruz, bir gece kapıda kaldık. 22 Haziran, Medine’ye geldik, yedi gün Medine’de kaldık. 29 Haziran 1990 Mekke’ye geldik, ifrat haccına niyet etmeye mecbur olduk. (...) O gün yol tüneline taştan gelen ve gidenler arasında tokuşma oldu, 1400 kişi öldü deniliyor.”

ALBÜM

The word "ALBÜM" is written in a bold, white, sans-serif font. Each letter is positioned above a horizontal bar of a different color: 'A' is teal, 'L' is blue, 'B' is red, 'Ü' is yellow, and 'M' is brown. The bars are of uniform length and are centered under their respective letters.

Maraş, 1940'ların başı. İstiklâl Harbi'nde Maraş ve Antep savunmasında çete olarak savaşan, şair Alaeddin Küçükkürtül'ün babası Berber Ali (doğ. 1896 - ve f. 1943).

Maraş, 1940'ların başı. Arkada ayakta duran erkek çocuğu şair Alaeddin Küçükkürtül, önde sandalyede oturan erkek çocuğu şairin kardeşi Hamza Küçükkürtül, Hamza'nın yanında oturan şairin ablası Gülizar (Küçükkürtül) Mengül (1922-1964), Gülizar'ın solunda ayaktaki kız çocuğu ailenin en küçüğü Hanım Küçükkürtül (Oğlakçı), Hanım'ın önünde oturan Gülizar'ın kızı Türkân. Fotoğraf, şairin askerdeki eniştesi Mustafa Mengül'e gönderilmiş.

Maraş, 1943-1944. Solda, kasketli Ahmet Oğlakçı. Sağdaki Şair Alaeddin Küçükkürtül. Uzunoluk'taki fotoğrafçıya ait bir fonun önünde.

Maraş, 1948-49. Ortada kasketli olan Şair Alaeddin Küçükkürtül. Fotoğraf muhtemelen Pınarbaşı'nda çekilmiş. Şairin yanındakilerin kim olduğu tespit edilemedi.

Eskişehir, 1950-51. Şair Alaeddin Küçükkürtül'ün usta birliğindeki askerliği sırasında çektiği fotoğraf.

Maraş, 1930'ların sonu. Sağda ayakta duran, beyaz gömleklî, şair Alaeddin Küçükkürtül; ortada sandalyede oturan, şairin kardeşi, Köroğlu anlatıcısı Hamza Küçükkürtül (1931-1980). Hatıra almak amacıyla çekilen fotoğrafın Uzunoluk veya Dükkânönü'nde bir fotoğrafçıda çekildiği tahmin ediliyor.

Maraş, 1952-1960. Şairin çorapçılık yaparak geçimini sağladığı günler... Çorapçı kalfaları ile... Muhtemelen Dükkânönü'nde çorap atölyesi muhitinde.

İstanbul, 1950'lerin sonu, Çamlıca Tepesi. Oturan Alaeddin Küçükkürtül. Arkada ayakta duran çeşitli illerde orman bölge müdürlüğü yapan, o sırada İstanbul'da üniversite öğrencisi olan Şair Mehmet Sait Zarifoğlu (1939-1992). Sait ve Cahit Zarifoğlu'nun babası Niyazi Zarifoğlu, şair Alaeddin Küçükkürtül'ün annesi Ayşe hatunun halası oğludur. Önde ayakta duran Alaeddin Küçükkürtül'ün kayınbiraderi Bayram Uşak (1934-1996).

Maraş Kalesi'nin güney surları üzerinde, 1954-1955: Ayaktakiler, soldan sağa: şairin teyzesinin torunu Necati Çapar, Muhacir Halil, şair Alaeddin Küçükkürtül, şairin kardeşi Hamza Küçükkürtül, Cilasun'lardan biri (Cilasun Ahmet olabilir). Oturanlar, soldan sağa: Cilasun ailesinden biri, şairin teyzeoğlu Âdem Çapar (1936-...).

Maraş, 1954-55. Ayaktakiler, soldan sağa: Şair Alaeddin
Küçükkürtül, Hacı Bodur, Cilasun Ahmet (?)
Önde oturan: Âdem Çapar.

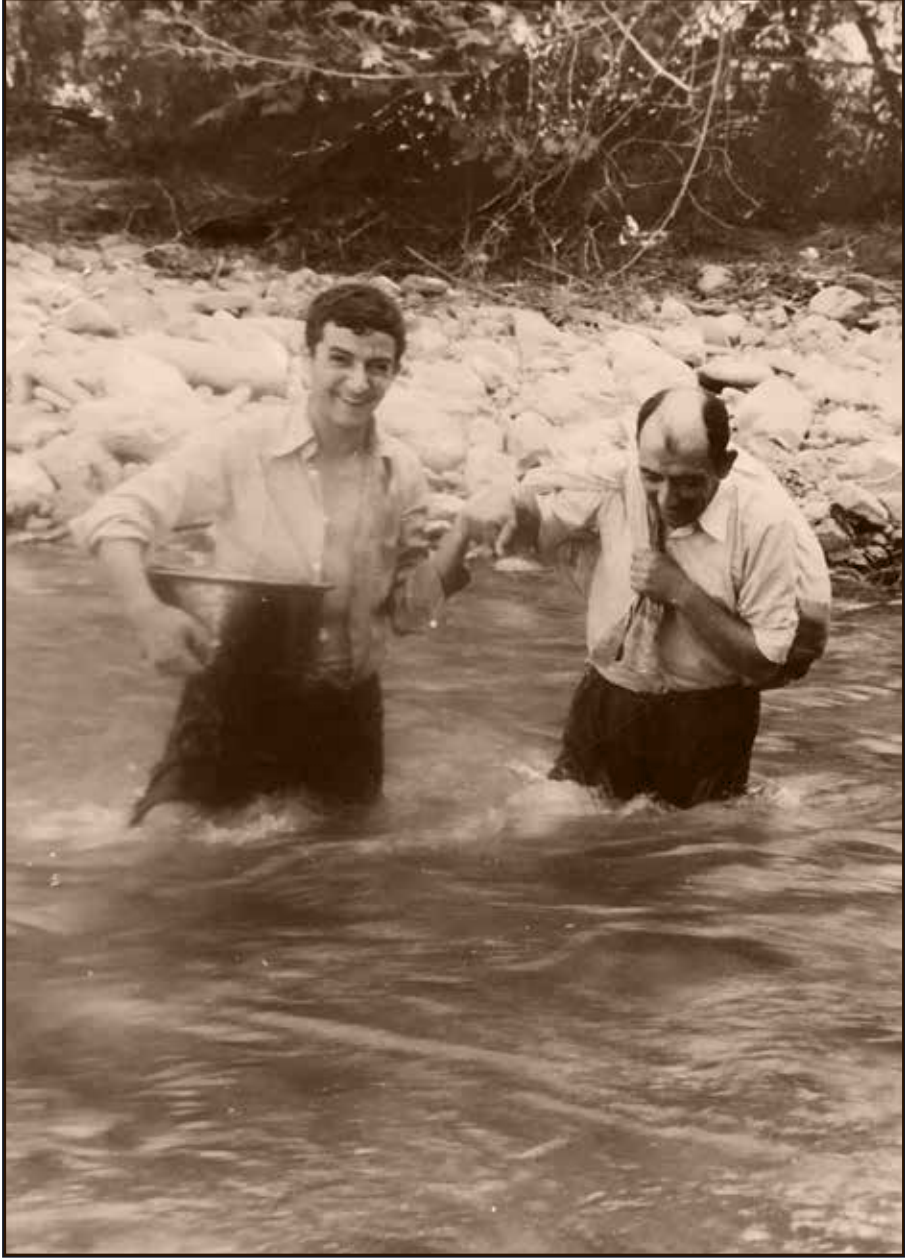

Şair Alaeddin Küçükkürtül'ün (1929-1991) askerden sonra çektiği bir vesikalık fotoğraf, 1950'lerin ilk yarısı.

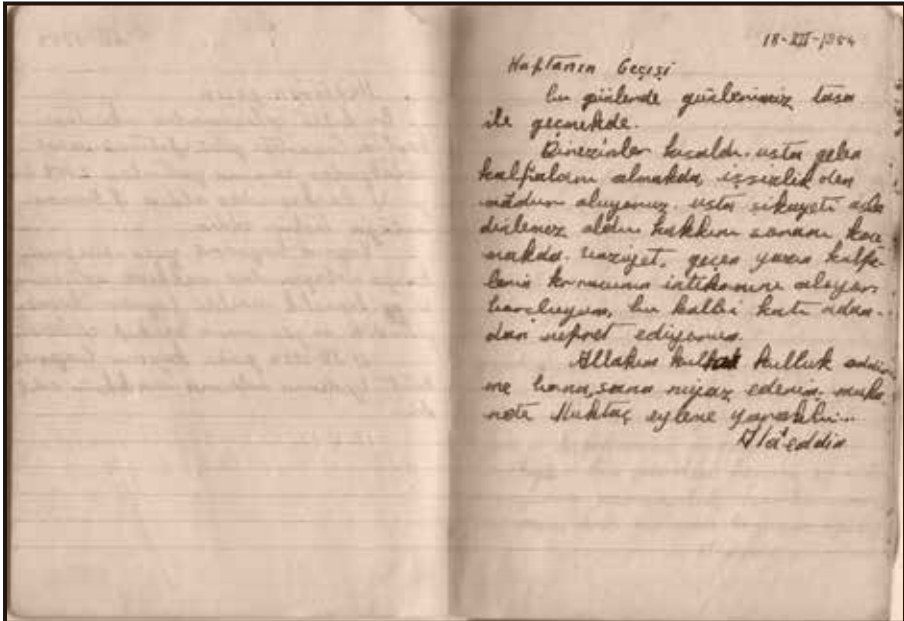
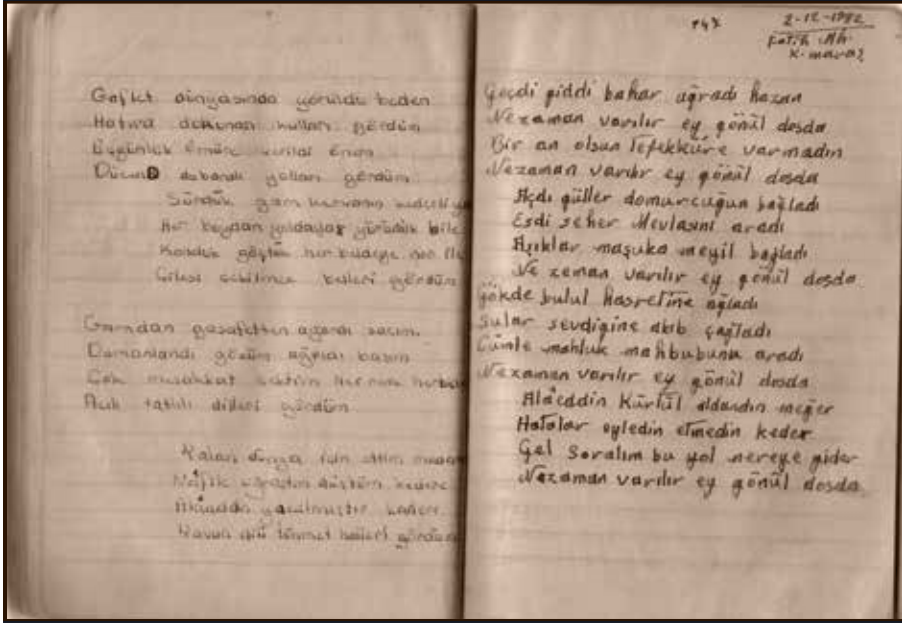
Durdu Mehmet Küçükkürtül (1912-1931); Şair Alaeddin Küçükkürtül'ün genç yaşta vefat eden ağabeyi.

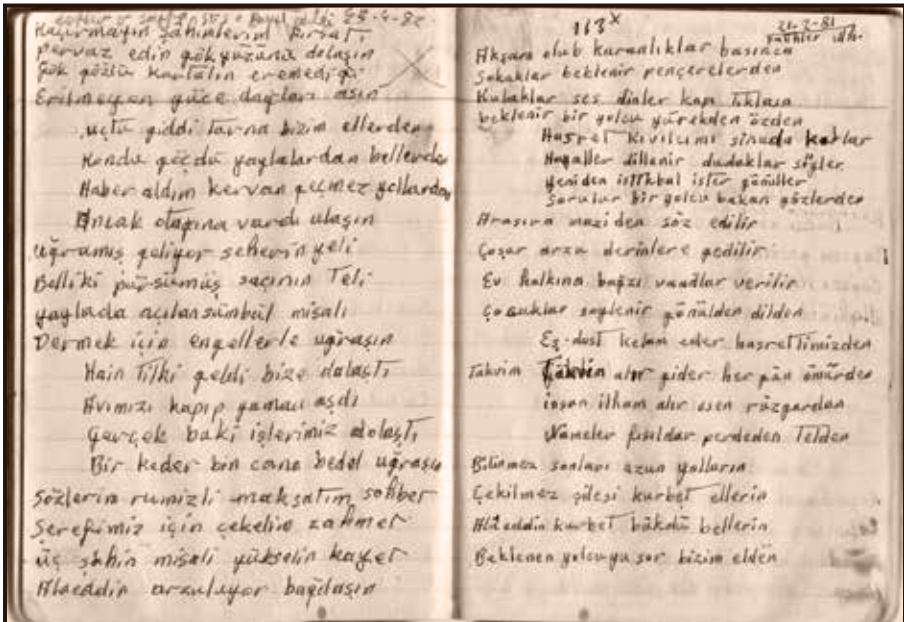
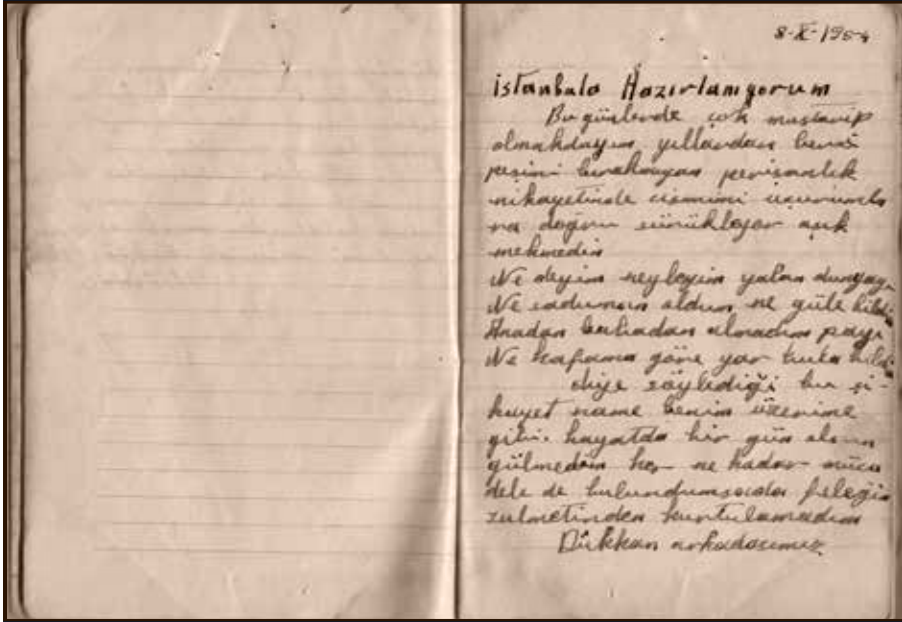

Maraş Fırnız Çayı, 1976-77. Şairin büyük oğlu Ali Küçükkürtül, şair Alaeddin Küçükkürtül.

Şairin tuttuğu defterlerden el yazısı örnekleri.

Şairin tuttuğu defterlerden el yazısı örnekleri.

Eskişehir, 1950-1951. Önde, ortada oturan şair Alaeddin Küçükkürtül.

Maraş-Uzunoluk, 1952. Ayakta, soldan sağa Necati Çapar, ikinci sırada kasketli olan Şair Alaeddin Küçükkürtül, Yiğit Sarıççek (kasap), dördüncü sırada askeri kıyafetli eli cebinde olan Hamza Küçükkürtül, Tahsin Türkçapar (hakim). Oturanlar soldan sağa Devencilî'den Ramazan, Âdem Çapar, şairin yeğeni Durdu Mengül, Süleyman Sarıççek (kasap). Şairin kardeşi Hamza Küçükkürtül'ün askere gittiği gün çekilmiş hatıra fotoğrafı.

Kayseri-Bünyan, 1 Mayıs 1966: “Kilisli”nin lokantası önünde.
En solda oturan, kasketsiz Alaeddin Küçükkürtül.

Eskişehir, 1950-1951. Askerde, yazıcı olarak görev yaparken.
Ortada şapkasız olan: Şair Alaeddin Küçükkürtül.

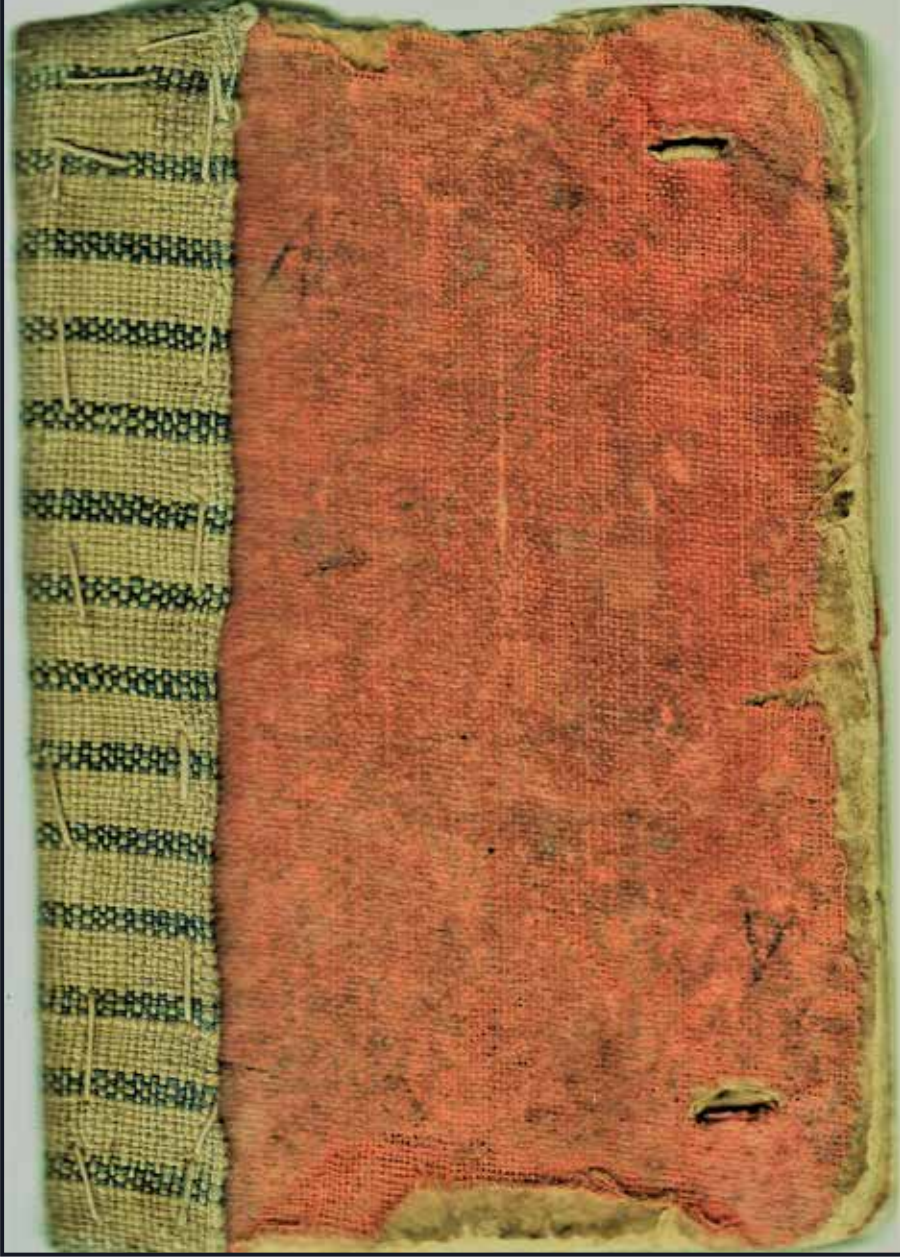
Maraş, 1941 yazı: Sakarya İlkokulu öğrencilerinin sınıf öğretmenleri Meliha Kocabaş (? - 1984) ile mezuniyet fotoğrafı. Şair Alaeddin Küçükkürtül, Meliha Kocabaş'ın yanında oturan okul müdürünün hemen arkasında, ayakta.

Maraş, Firmız Çayı kenarında, 1975 yazı. Şair Alaeddin Küçük Küçük Küçük ailesiyle. Yetişkinler, soldan sağa: Ali Küçük Küçük (büyük oğlu), Alaeddin Küçük Küçük, Kerziban Küçük Küçük (karısı), Hatice (Tosun) Küçük Küçük (büyük kız). Çocuklar, soldan sağa: Bünyamin Küçük Küçük (küçük oğlu), Hüseyin Küçük Küçük (ortanca oğlu), Şerife (Duyğal) Küçük Küçük (ortanca kız), Ayşegül (Yüzgeç) Küçük Küçük (küçük kız), Mehmet Uşak (yeğeni)

Şair Alaeddin Küçükkürtül'ün Şeyhâdil
Mezarlığı'nda bulunan mezarı.

Şair Alaeddin Küçükkürtül'ün şiirlerini ve hatıralarını kaydettiği defterlerden, Nar Rengi Defter'in kapağı.

NAR RENGİ DEFTER

Alaeddin Küçükkürtül'ün şiirleri *Nar Rengi Defter*'le gün yüzüne çıkıyor. Şairin ailesi ve yakın dostları tarafından bilinen, zaman zaman şair tarafından bestelenip, icra edilen bu şiirler, Türk şiirinin Karacaoğlan damarından Âşık Mahzuni Şerif bestelerine, oradan günümüz Yeni Hece şiirine uzanıyor. *Nar Rengi Defter* sayesinde okuyucunun kendini 1950'lerin Maraş'ında bulması işten bile değildir. Zira şairin halk şiiri geleneği içinde yakaladığı özgün sesi, söyleyişi, seçtiği kelimeler, işlediği konular, ulaştığı duygu ve düşünceler kendi çağını yansıtmakla birlikte bugüne de seslenmeyi başarıyor. Alaeddin Küçükkürtül'ün şiirleri, Maraş'ın daha nice gün yüzüne çıkarılmayı bekleyen saklı şiir hazinesi olduğunun da bir kanıtıdır.

KAHRAMANMARAŞ
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
KÜLTÜR
YAYINLARI

ŞİİR